

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΣ ΎΤΡΕΝΗ**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή μετὰ τὸν Εὐλογητόν,
λέγομεν·

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Δόξα. Καὶ νῦν. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν... (γ') καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο ψαλμούς.

Εἰ δ' οὐ, μετὰ τὸν Εὐλογητόν·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν (γ') καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δῶη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν Αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου Αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς Αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθη μεν. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά Σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει Σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ Σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν

ΠΟΔΗΦΩΒΑΝΙΕ ὙΤΡΕΝИ.

**Ἄψιε οὐ̅βω̅ ἔ̅ς̅τ̅η̅ βελήκλα̅ четыредеcά̅т̅т̅н̅ц̅а̅, по̅
β̅λ̅γ̅ο̅σ̅λ̅ο̅β̅έ̅ν̅ι̅н̅, γ̅λ̅γ̅ό̅λ̅ε̅μ̅з̅:**

**Т̅р̅и̅с̅т̅ό̅е̅. Пр̅е̅с̅т̅ά̅ τ̅ρ̅ε̅: Ὡ̅τ̅е̅ н̅ά̅ш̅з̅: Γ̅δ̅н̅ по̅μ̅ή̅λ̅υ̅й̅, β̅ι̅.
θ̅λ̅ά̅β̅α̅, ἢ̅ н̅ύ̅н̅ѣ̅: Пр̅и̅н̅д̅ί̅т̅е̅, по̅κ̅л̅ο̅н̅ί̅μ̅ε̅л̅: τ̅р̅ί̅ж̅д̅ы̅, ἢ̅ д̅в̅ά̅
ψ̅α̅λ̅μ̅ά̅.**

Ἄψιε же̅ н̅η̅, по̅ β̅λ̅γ̅ο̅σ̅λ̅ο̅β̅έ̅н̅и̅н̅:

Пр̅и̅н̅д̅ί̅т̅е̅, по̅κ̅л̅ο̅н̅ί̅μ̅ε̅л̅: τ̅р̅ί̅ж̅д̅ы̅, ἢ̅ ψ̅α̅λ̅μ̅ы̅.

Ψ̅α̅λ̅ο̅μ̅з̅ δ̅ι̅

**Ὀ̅υ̅β̅λ̅ύ̅ш̅и̅т̅з̅ т̅ά̅ г̅д̅ь̅ в̅з̅ д̅é̅н̅ь̅ п̅ε̅ч̅ά̅л̅и̅, з̅а̅щ̅и̅т̅и̅т̅з̅ т̅ά̅
ἦ̅μ̅α̅ β̅γ̅ά̅ ἰ̅ά̅κ̅ω̅β̅λ̅α̅. П̅ó̅л̅ε̅т̅з̅ т̅η̅ п̅ó̅м̅о̅ц̅ь̅ ѿ̅ с̅т̅ά̅г̅ω̅, ἢ̅ ѿ̅
εἰ̅ώ̅н̅а̅ з̅а̅с̅т̅ѣ̅п̅и̅т̅з̅ т̅ά̅. П̅о̅μ̅а̅н̅é̅т̅з̅ β̅ε̅ά̅κ̅ѣ̅ ж̅é̅р̅т̅в̅ѣ̅ т̅в̅о̅é̅,
ἢ̅ в̅р̅ε̅ο̅ж̅ж̅é̅н̅и̅е̅ т̅в̅о̅é̅ т̅ѣ̅ч̅н̅о̅ β̅ѣ̅д̅и̅. Д̅á̅с̅т̅з̅ т̅η̅ г̅д̅ь̅ по̅
é̅р̅д̅ц̅ѣ̅ т̅в̅о̅é̅μ̅з̅, ἢ̅ в̅é̅с̅ь̅ с̅ο̅к̅ѣ̅т̅з̅ т̅в̅о̅й̅ ἢ̅п̅ó̅л̅н̅и̅т̅з̅.
В̅о̅з̅р̅á̅д̅é̅μ̅ε̅л̅ ѿ̅ с̅п̅é̅é̅н̅и̅н̅ т̅в̅о̅é̅μ̅з̅, ἢ̅ в̅о̅ ἦ̅μ̅α̅ г̅д̅á̅ β̅γ̅ά̅
н̅ά̅ш̅ε̅г̅ω̅ в̅о̅з̅β̅ε̅л̅ί̅ч̅и̅μ̅ε̅л̅: ἢ̅п̅ó̅л̅н̅и̅т̅з̅ г̅д̅ь̅ в̅ε̅á̅ π̅ρ̅ο̅σ̅χ̅é̅н̅и̅á̅
т̅в̅о̅á̅. Н̅ύ̅н̅ѣ̅ по̅з̅н̅ά̅х̅з̅, ἰ̅ά̅κ̅ω̅ с̅п̅é̅ г̅д̅ь̅ χ̅ρ̅ί̅σ̅т̅ά̅ с̅в̅ο̅ε̅γ̅ò̅.
Ὀ̅υ̅β̅λ̅ύ̅ш̅и̅т̅з̅ ἔ̅γ̅ò̅ с̅з̅ н̅é̅с̅é̅ с̅т̅ά̅г̅ω̅ с̅в̅ο̅ε̅γ̅ò̅, в̅з̅ с̅í̅л̅а̅х̅з̅ с̅п̅é̅é̅н̅и̅е̅
д̅ε̅ε̅н̅ί̅ц̅ы̅ ἔ̅γ̅ò̅. С̅í̅н̅ н̅а̅ к̅ο̅л̅ε̅с̅н̅ί̅ц̅а̅х̅з̅, ἢ̅ с̅í̅н̅ н̅а̅ к̅ó̅н̅ε̅х̅з̅: м̅ý̅
ж̅е̅ в̅о̅ ἦ̅μ̅α̅ г̅д̅á̅ β̅γ̅ά̅ н̅ά̅ш̅ε̅г̅ω̅ π̅р̅и̅з̅ο̅в̅é̅μ̅з̅. Т̅í̅н̅ с̅п̅á̅т̅и̅
β̅ý̅ш̅а̅ ἢ̅ п̅а̅д̅ó̅ш̅а̅, м̅ý̅ ж̅е̅ в̅ο̅с̅т̅á̅х̅ο̅μ̅з̅ ἢ̅ ἢ̅п̅р̅á̅в̅н̅ι̅х̅ο̅μ̅ε̅л̅.
Γ̅δ̅н̅, с̅п̅é̅н̅ ц̅а̅р̅á̅, ἢ̅ οὐ̅β̅λ̅ύ̅ш̅и̅ н̅ы̅, в̅ó̅н̅ь̅ж̅е̅ ἄ̅ψ̅и̅е̅ д̅é̅н̅ь̅
π̅р̅и̅з̅ο̅в̅é̅μ̅з̅ т̅ά̅.**

Ψ̅α̅λ̅ó̅μ̅з̅ κ̅

**Γ̅δ̅н̅, с̅í̅л̅ο̅ю̅ т̅в̅ο̅é̅ю̅ в̅о̅з̅β̅ε̅л̅ί̅т̅ε̅л̅ ц̅á̅р̅ь̅ ἢ̅ ѿ̅ с̅п̅é̅é̅н̅и̅н̅
т̅в̅ο̅é̅μ̅з̅ в̅о̅з̅р̅á̅д̅é̅т̅ε̅л̅ с̅í̅ε̅л̅ò̅. Ж̅ε̅λ̅á̅н̅и̅е̅ é̅р̅д̅ц̅а̅ ἔ̅γ̅ò̅ д̅á̅л̅з̅
ἔ̅с̅н̅ ἔ̅μ̅ѣ̅, ἢ̅ χ̅ο̅т̅ѣ̅н̅и̅á̅ οὐ̅β̅ε̅т̅н̅ѣ̅ ἔ̅γ̅ò̅ н̅ѣ̅к̅и̅ л̅и̅ш̅í̅л̅з̅ ἔ̅γ̅ò̅.
ἰ̅á̅κ̅ω̅ п̅р̅ε̅д̅в̅а̅р̅í̅л̅з̅ ἔ̅с̅н̅ ἔ̅γ̅ò̅ β̅λ̅γ̅ο̅σ̅λ̅ο̅β̅é̅н̅и̅ε̅μ̅з̅
β̅λ̅γ̅ο̅с̅т̅ý̅н̅н̅ы̅μ̅з̅, п̅ο̅л̅ο̅ж̅í̅л̅з̅ ἔ̅с̅н̅ н̅а̅ γ̅λ̅α̅в̅ѣ̅ ἔ̅γ̅ò̅ в̅ѣ̅н̅é̅ц̅з̅ ѿ̅**

αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό Σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ Σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου Σου. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον· καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ. Εὐρεθείη ἡ χεὶρ Σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς Σου· ἡ δεξιὰ Σου εὖροι πάντα τοὺς μισοῦντάς Σε. Ὅτι θήσκει αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου Σου. Κύριος ἐν ὀργῇ Αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐκλιναν εἰς Σε κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις Σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει Σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας Σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία

Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ Σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομὸς Σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει Σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν

κείμενε χέρι. Живота просила жъсть оу тебе, и дала жъти жъмѣ долготѣ днй во вѣкы вѣка. Велиа слава жъго спасеніемъ твоимъ, слава и велелѣпіе возложиши на него. Жъко даси жъмѣ блгословеніе во вѣкы вѣка, возвеселиши жъго радостію изъ лицемъ твоимъ. Жъко царь оуповаетъ на гда. и млтїю вѣшнаго не подвижитъ. да ѡбращаетъ рѣка твоа вѣмъ врагомъ твоимъ, десница твоа да ѡбращаетъ вѣ ненавѣдцыа тебе. Жъко положиши ѱхъ жъко пѣць ѡгненнѣю, во время лица твоего: гдѣ гнѣвомъ твоимъ сжѣтѣтъ ѿ, и сжѣтѣтъ ѱхъ ѡгнь. Плодъ ѱхъ ѡ земли погубиши, и сѣмя ѱхъ ѡ сынѡмъ человеѣческихъ. Жъко ѡклоніши на таа слаа, помыслиши совѣты, ѱхъ же не возмѡгутъ сопротивити. Жъко положиши ѿ хребѣтъ во ѱзбытцѣхъ твоихъ, ѡготовиши лице ѱхъ. Вознесѣа гдн сілюю твоею, воспоемъ и поемъ сілы твоа.

Слава, и нынѣ:

Тригѣе. Престѣла трѣце: ѡче нашъ: Жъко твоѣ жъсть црѣтво:

И тропарѣ сіа:

Ѣси гдн люди твоа, и блгослови достоаніе твоѣ, побѣды црѣмъ на сопротивныа дръа, и твоѣ сохранѣа крѣтомъ твоимъ жителѣство.

Слава:

Вознесѣиши на крѣтъ волею тезоименітомъ твоимъ нокомъ жителѣствѣ щедрѡты твоа дръи хрѣте вѣе: возвесели сілюю твоею вѣрнаго црѣа нашего, побѣды даа жъмѣ на сопротивѣты, побѣте ѱмѣцимъ твоѣ

ἔχοιεν τὴν Σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (ἢ Ἐπισκόπου) ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Αμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι· ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ λέγει.

Ὁρδѣжѣ мѣра, не повѣдѣмъ до побѣдѣ.

Ἡ νῦν:

Предстательство страшное и непостыдное, не презри блга молиств нашихъ, всепѣтаа бже, оутверди православнохъ жительство: спси ѿмже повелѣ црковати, и подаждь ѿмъ съ нбсе побѣдѣ, занѣ родилѣ си блга, рдина блгословеннаа.

Θψέννηκς:

Помилѣи насъ, бже, по величѣи млти твоѣи, молим ти съ, оуслыши и помилѣи.

Ѹще молима за всѣ блгочестѣвыа и православноа хртїаны.

Ѹще молима ѡ архїепкпѣ (митрополитѣ) нашемъ ѿмъ и всеи во хртѣ братїи нашеи.

Βοηγίαι: ѿκω мѣлостивъ и человекολѣвецъ бгъ си:

Διόδι:

ѿменемъ гднимъ блгословѣи Ѹтче.

Θψέννηκς:

Блава стѣи и рднносщнѣи, и животворѣи, и неразделнѣи трѣцѣ, всегдѣ, нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвъ.

И начинаемъ шестоψалмѣ, со всѣкнмъ молчѣнемъ и оумилѣнемъ сѣщающе: оучинѣнный же братъ со блгоговѣнемъ и стрѣхомъ бжїимъ глаголетъ:

ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (Ἐκ τρίτου).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. (Δίς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου Αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι Σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν Σου ἡ εὐλογία Σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ Σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ Σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη Σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά Σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς Σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπέδες μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν

ШЕСТОΨАЛМЪ

ГЛАВА ВЪ ВЪШНИХЪ БГЪ, ꙗко на землѣ мѣръ, въ человекѣ цѣльхъ блговоленїе. Трѣ.

ГДѢ, оустнѣ моѣ ѡкѣрзеши, ꙗко оустѣ моѣ возвѣстѣтъ хвалѣ твоѣ. Двѣ.

Ψαλμὸς γ'.

ГДѢ, что еѣ оумножиша стѣжающїи мѣ; мнози кортѣютѣ на мѣ, мнози глаголютѣ дѣши моѣ: нѣсть епнїѣ ѣмѣ въ бѣтѣ ѣгѣ. Ты же, гдѣ, застѣпникъ моѣ ѣси, глава моѣ, ꙗко возносаѣ главлѣ моѣ. Глазомъ моѣмъ ко гдѣ воззвахъ, ꙗко оуслыша мѣ ѡ горы стѣла евоѣ. Ѥзъ оуслыхъ, ꙗко спѣхъ, кортѣхъ, ѣакѣ гдѣ застѣпитѣ мѣ. Не оубоѣѣ ѡ тѣмъ людѣи, ѡкрестѣ напѣдающихъ на мѣ. Воскрѣни, гдѣ, спсїѣ мѣ, бже моѣ: ѣакѣ ты поразила ѣси всѣ враждующыѣ мѣ всѣ, зѣбы грѣшникѣвъ искрѣшила ѣси. Гдѣне ѣсть епнїе, ꙗко на людехъ твоихъ блгвенїе твоѣ.

Ѥзъ оуслыхъ ꙗко спѣхъ, кортѣхъ, ѣакѣ гдѣ застѣпитѣ мѣ.

Ψαλμὸς λζ'.

ГДѢ, да не ѣроствѣю твоѣю ѡбличїши мене, ниже гнѣвомъ твоѣмъ накажеши мене. ѣакѣ стрѣлы твоѣ оунозѣша ко мнѣ, ꙗко оутвердїла ѣси на мнѣ рѣкѣ твоѣ. Нѣсть нѣцѣленїѣ въ плѣти моѣи ѡ лица гнѣва твоѣгѣ, нѣсть мѣра въ кортѣхъ моихъ, ѡ лица грѣхъ моихъ. ѣакѣ беззаконїѣ моѣ превзыдоша главлѣ моѣ, ѣакѣ брѣмѣ тѣжкоѣ ѡтѣгоствѣша на мнѣ. Возмердѣша ꙗко согнїша рѣны моѣ ѡ лица безѣмїѣ моѣгѣ. Пострадахъ ꙗко слакѣѣѣ до конца, всѣ день стѣтѣѣ хождахъ. ѣакѣ лѣдѣѣ моѣ напѣлнишасѣ порѣгѣнїи, ꙗко

ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον Σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ Σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ Σοί, Κύριε, ἤλπισα· Σὺ εἰσακούση, Κύριε, ὁ Θεὸς μου. Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσι μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχεσ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου,

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχεσ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

нѣсть ѿцѣленїа въ плѣти моеѣ. Ѽслоблензъ быхъ, ѿ смнрѣнїа до зѣла: рыкахъ ѿ воздыханїа сердца моего. Гдѣ, предъ тобою въ желанїе мое, ѿ воздыханїе мое ѿ тебе не оутѣся. Сердце мое сматѣся, ѡстави мѧ сила моя, ѿ свѣтъ очю моею, ѿ той нѣсть со мнѡю. Дрззи мѡнѣ ѿ искренин мѡнѣ, прѧмъ мнѣ приближшася ѿ стѧша. ѿ ближнїи мѡнѣ ѡдалече мене стѧша, ѿ нждѧхъ ѿцѣпїи дршдъ моею, ѿ ѿцѣпїи слѧа мнѣ, глаголахъ свѣтнаа, ѿ льстївнымъ весь день побѧхъ. ѿзъ же ѧкъ глѧхъ не слышашъ, ѿ ѧкъ нѣмъ не ѡверзѧнѣ оутѣ своѡхъ. ѿ быхъ ѧкъ чело-вѣкъ не слышай, ѿ не ѿмыѧ во оутѣхъ своѡхъ ѡбличенїа. ѧкъ на тѧ гдѣ, оуповахъ, ты оуслышиши гдѣ бже мѡнѣ. ѧкъ рѣхъ: да не когда порѧдѡтъ мѧ съ вразнѣ мѡнѣ, ѿ вегда подвижатися ногѧмъ мѡнѣмъ, на мѧ велерѣчеваша. ѧкъ ѧзъ на рѧны готѡвъ, ѿ болѣзнь моѧ предъ мнѡю ѣсть вынѣ. ѧкъ беззаконїе мое ѧзъ возвѣщѣ, ѿ попехъ ѡ грѣсѣ моѣмъ. Вразнѣ же мѡнѣ жнвѣтъ, ѿ оукрѣпїшася пѧче мене, ѿ оумножшася ненавїдѧщїи мѧ безъ правды. Воздѡщїи мѧ слѧа возъ блгѧа, ѡболгѧхъ мѧ, занѣ гонѧхъ блгостїню. Не ѡстави мене, гдѣ бже мѡнѣ, не ѡстѡпнѣ ѿ мене. Вѡмнѣ въ помоцїю моею, гдѣ спсѣнїа моего. Не ѡстави мене, гдѣ бже мѡнѣ, не ѡстѡпнѣ ѿ мене. Вѡмнѣ въ помоцїю моею, гдѣ спсѣнїа моего.

Ψαλόμεзъ ѿβ.

Бже бже мѡнѣ, кзъ тебе оутрениню: возжадѧ тебе дршѧ моѧ, коль мнѡжнцєю тебе плѣть моѧ, въ землѣ пѣтъ, ѿ непроходнѣ, ѿ безводнѣ. Тѧкъ во стѣмъ

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς Σὲ ὀρθρίζω. Ἐδίψησέ Σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς Σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην Σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν Σου καὶ τὴν δόξαν Σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός Σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί Σε. Οὕτως εὐλογήσω Σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί Σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν Σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς Σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν Σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω Σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ Σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς Σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν Σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω Σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ Σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα (γ'). Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἀνευ Μετανοιῶν). Κύριε, ἐλέησον. (Τρίς). Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὰς ἐωθινὰς εὐχὰς, ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνοιο τοῦ Δεσπότη τοῦ Χριστοῦ, μυστικῶς.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον Σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν Σου ἡ προσευχή

ἰαβήχια τεβѣ, вѣдѣти силѣ твоѣ ἢ слава твоѣ. Ἰάκω лѣчиши мѣлостъ твоѣа паче живѣтъ, оустнѣ моѣ похвалитѣ тѣ. Тάκω бѣгословлю тѣа въ живѣтъ моѣмъ, ѡ ѡмени твоѣмъ воздѣжѣ рѣцѣ моѣ. Ἰάκω ѡ тѣка ἢ мѣсти да ѡсполнитѣа дѣша моѣ, ἢ оустнѣама радѣти возхвалѣтъ тѣа оустѣа моѣ. Ἰще поминѣхъ тѣа на постѣли моѣй, на оутреннихъ поучѣхѣа въ тѣа. Ἰάκω бѣлѣхъ ѣси помѣщеникѣ моѣ, ἢ въ кровѣхѣ крѣлѣ твоѣю возрадѣхѣа. Прильпѣ дѣша моѣа по тебѣ, менѣ же прѣѣтъ десница твоѣа. Тѣи же вѣде ѡскаша дѣшѣ моѣ, вѣнѣдѣтъ въ прѣспѣдѣнаа землѣ: предадѣтъа въ рѣки Ѡрѣжѣа, чѣсти лѣсовѣмъ вѣдѣтъ. Цѣрь же возвѣелѣтъа ѡ вѣѣ, похвалитѣа вѣлѣкѣ клѣнѣиѣа ѡмъ: Ἰάκω заградѣшаа оустѣа глѣгѣлющихъ не прѣвѣдѣнаа.

На оутреннихъ поучѣхѣа въ тѣа, ἰάκω бѣлѣхъ ѣси помѣщеникѣ моѣ, ἢ въ кровѣхѣ крѣлѣ твоѣю возрадѣхѣа.

Прильпѣ дѣша моѣа по тебѣ, менѣ же прѣѣтъ десница твоѣа.

Γλῶσσα, ἡ νῆνѣ:

Ἰллилдѣа, Ἰллилдѣа, Ἰллилдѣа, глѣва тебѣ бѣе. Трѣжды, вѣѣ покѣнѣвъ. Гѣи помѣлѣи, трѣжды: Γλῶσσα, ἡ νῆнѣ:

Ἐѣѣннихъ же глѣгѣтѣа мѣтѣвы оутреннѣа, стоѣа не покѣрѣнѣхъ прѣдѣ стѣѣмни двѣрьмни, тѣѣнѣ.

Ψαλὸμъ πѣз.

Гѣи бѣе спѣѣнѣа моѣгѣ, во днѣ воззѣхѣхъ, ἢ въ ноцѣи прѣдѣ твоѣю: да вѣнѣдѣтъ прѣдѣ тѣа мѣтѣва моѣа, приклонѣ

μου, κλῖνον τὸ οὖς Σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, ναὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς Σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς Σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς Σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς Σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χειράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται Σοι; Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός Σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά Σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη Σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη; Καγὼ πρὸς Σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχὴ μου προφθάσει Σε. Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχὸς εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί Σου, οἱ φοβερισμοὶ Σου ἐξετάραζάν με. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον Σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν Σου ἡ προσευχὴ μου, κλῖνον τὸ οὖς Σου

οὔχο τβοὲ κз молѣнію моему, ꙗко ѡполниша ѕоуа дшѡ моѡ, ѡ живѡтъ моѡ адъ приближиша. Прикльнѣнѣхъ бѣхъ изъ низходѡщими въ рѡвѣ, бѣхъ ꙗко человѣкъ безъ помоци, въ мѣртвыхъ ѕвобѡдѣ: ꙗко ѡзвѣннѣи спѡщѣи во грѡбѣ, ꙗже не поманѡхъ ѣсѣ ктомѡ, ѡ тѣи ѡ рѡкѣ твоеѡ ѡриновѣни бѣша. Положиша мѡ въ рѡвѣ приспѡднѣмъ, въ тѣмныхъ ѡ сѣни смѣртнѣѣ. На мнѣ ѡтвѣрдѣша ѡротѣ твоеѡ, ѡ вѣѡ вѡлны твоеѡ навѣхъ ѣсѣ на мѡ. Оудѡлихъ ѣсѣ знѡемыхъ моѡхъ ѡ менѣ, положиша мѡ мѣрзѡстѣ сѣ бѣ, прѣданъ бѣхъ, ѡ не ѡсхождѡхъ. Очи моѡ ѡзнемѡгѡстѣ ѡ нищѣтѣ, воззвѡхъ кз тѣбѣ гдѣ, вѣсь дѣнь: воздѣхъ кз тѣбѣ рѡцѣ моѡ. Ёдѡ мѣртвыми творѣши чѡдѣсѡ; ꙗлѣ вѣрѣе вѡскресѡтъ ѡ ѡспѡвѣдѡтѣ тѣбѣ; Ёдѡ повѣстѣ ктѡ во грѡбѣ мѣлѡстѣ твоеѡ, ѡ ѡстинѡ твоеѡ въ погѣбѣни; Ёдѡ познѡна вѡдѡтъ во тѣмѣ чѡдѣсѡ твоеѡ, ѡ прѡвѡда твоеѡ въ землѣ заквѣннѣѣ; ꙗ ѡзъ кз тѣбѣ гдѣ, воззвѡхъ, ѡ ѡтρω мѡтѡ моѡ прѣварѣтъ тѡ. Вскѡю гдѣ, ѡрѣѣши дшѡ моѡ; ѡвращѣши лицѣ твоеѡ ѡ менѣ; Нищѣ ѣсмѣ ѡзъ, ѡ въ трдѣхъ ѡ ѡности моеѡ, вознѣсѣ же сѡ, смѣрѣхѡ, ѡ ѡзнемѡгѡхъ. На мнѣ прѣдѡша гнѣви твоеѡ, ѡтѣрашѣнѣ твоеѡ возмѡтѣша мѡ. Ѣбѡдѡша мѡ ꙗко водѡ вѣсь дѣнь. ѡдержѡша мѡ вѡспѣ. Оудѡлихъ ѣсѣ ѡ менѣ дрѡга ѡ ѡскреннѡго, ѡ знѡемыхъ моѡхъ ѡ стѣстѣѣ.

Гдѣ бѣже спѣенѣѡ моегѡ, во днѣ воззвѡхъ, ѡ въ ноцѣ прѣдъ твоеѡ.

Да внидетѣ прѣдъ тѡ мѡтѡ моѡ, приклони оὔχο τβοὲ

εις τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις Αὐτοῦ. Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς Αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα Αὐτοῦ. Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους Αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουιν ἀνατολαί ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους Αὐτόν· ὅτι Αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χουὸς ἐσμεν. Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους Αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη Αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς ἡϊῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην Αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον Αὐτοῦ, καὶ ἡ

кѣ молѣнію моему.

Ψαλμὸς ρβ.

Благословѣ душѣ моеѣ гдѣ и всѣмъ внѣшнимъ моѣмъ ѿма-
стѣе сѣгѡ. Благословѣ душѣ моеѣ гдѣ, и не забывай
всѣхъ возданій сѣгѡ: ѡчищающаго всѣмъ беззаконїа
твоѣмъ, ищѣющаго всѣмъ недѣгн твоѣмъ: и заблвущаго
ѡ истребїи живѡтъ твоѣмъ, вѣнчающаго тѣмъ мѣтїю и
цѣдрѡтами: исполнающаго во вѣгїхъ желанїе твоѣ:
ѡбновїтѣя ѿкѡ ѡрла иносѣ твоѣ. Творай мѣтїни
гдѣ, и судьбѣмъ вѣмъ ѡбндимымъ. Сказѡ пѣтї своѣ
мѡнѣеви, синовѡмъ инаскымъ хотѣнїа своѣ. Цѣдрѣ
и мѣтївѣ гдѣ, долготерпѣлївѣ и многомѣтївѣ. Не до
конца прогнѣваеѣя, ниже вѣ вѣкѣ враждѣетѣ. Не по
беззаконїемъ нашимъ сотворїлѣ сѣтъ намъ, ниже по
грѣхѡмъ нашимъ воздалѣ сѣтъ намъ. ѿкѡ по высо-
тѣ нѣнѣи ѡ землї, ѡтвердїлѣ сѣтъ гдѣ мѣтъ своѣ
на воѡцихлѣ сѣгѡ. Блїкѡ ѡстоѡтъ востѡцы ѡ
зѡпадѣ, ѡдалїлѣ сѣтъ ѡ насѣ беззаконїа нѡша.
ѿкоже цѣдрїтѣ ѡтѣцѣ сыны, ѡцѣдрї гдѣ воѡцихлѣ
сѣгѡ. ѿкѡ тѡнъ познѡ созданїе нѡше, поманѣ, ѿкѡ
перѣтъ сѣмы. Человѣкѣкѣ, ѿкѡ травѡ днїе сѣгѡ, ѿкѡ
цвѣтъ сѣльный, тѡкѡ ѡцвѣтѣтъ: ѿкѡ дѣхѣ прѡдѣ
вѣ нѣмъ, и не вѣдетѣ, и не познѡетѣ кѣтомѣ мѣста
своегѡ. Мѣтъ же гдѣна ѡ вѣка и до вѣка на
воѡцихлѣ сѣгѡ, и правѣда сѣгѡ на сынѣхъ сынѡвѣхъ,
хранѡцихъ закѣтъ сѣгѡ, и помнѡцихъ зѡповѣди
сѣгѡ, творїти ѡ. Гдѣ на нѣнѣи ѡгѡтѡва прѣтѡлѣ своѣ, и
црѣтво сѣгѡ вѣмнѣ ѡбладеетѣ. Благословѣтѣ гдѣ вѣн
ѡггн сѣгѡ, сїльнїи крѣпѡстїю, творѡции сѡво сѣгѡ,

βασιλεία Αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι Αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιῶντες τὸν λόγον Αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων Αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Αὐτοῦ, λειτουργοὶ Αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα Αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα Αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας Αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας Αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος Σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε,

οὐβλίшатι γλίєх ελοбєєх љгѡ. Бл̑гословїте гд̑а вс̑а сїлы љгѡ, ελδг̑ї љгѡ, твор̑ащїи волю љгѡ. Бл̑гословїте гд̑а вс̑а дѣла љгѡ. На вс̑акомх мѣстѣ вл̑чєствїа љгѡ, бл̑гословї дѡшѣ моѡ гд̑а.

На вс̑акомх мѣстѣ вл̑чєствїа љгѡ, бл̑гословї дѡшѣ моѡ гд̑а.

Ψαλμὸς ρμβ̑.

Гд̑и, οὐβλίши мл̑твѡ моѡ, внѡшї молєніє моє во ѡстїннѣ твоеѡ, οὐβλίши ма вх пр̑авдѣ твоеѡ: Ἡ не внїди вх сд̑аєх єх раб̑омх твоїмх, ѡкѡ не ѡправдїтєа прєд̑ твоєѡ вс̑аєх живѡїх. Ἰакѡ погна в̑аг̑х дѡшѡ моѡ, смїр̑їаєх љстѣ вх зємлю живѡтѡ моѡ: Посадїаєх ма љстѣ вх тємнѡхєх, ѡкѡ мѣртвѡа вѣєа. Ἡ οὐны во мнѣ дѡхх моѡ, во мнѣ см̑тєєа єрдцє моє. Пом̑нѡхх дн̑ї др̑євнїа, поδчїєа во всѣєхх дѣлѣєхх твоѡхх, вх творєнієхх р̑кѡ твоеѡ поδчїєа. Воздѣєхх кх тєбѣ р̑цѣ моѡ, дѡш̑а моѡ ѡкѡ зємла бєзвѡднаа тєбѣ. Скѡрѡ οὐβλίши ма гд̑и, ѡчєзє дѡхх моѡ: не ѡвратї лїца твоегѡ ѡ менє, Ἡ οὐподѡблєа нїєхѡд̑ащїмх вх рѡвх. Сл̑їш̑аєх сѡтворї мнѣ заδтра мл̑тѣ твоеѡ, ѡкѡ на та οὐпов̑аєх. Скажї мнѣ гд̑и, п̑стѣ, коньєє поїдѡ, ѡкѡ кх тєбѣ в̑аєхх дѡшѡ моѡ. Ἡзмї ма ѡ в̑аг̑х моѡхх, гд̑и, кх тєбѣ прїєб̑єгѡхх, наδчї ма творїтї волю твоеѡ, ѡкѡ ты єсї б̑г̑х моѡ. Дѡхх твоѡ бл̑гїѡ наєт̑авнѡтѡ ма на зємлю пр̑авѡ. Ἡ менє твоегѡ радї гд̑и, живїши ма, пр̑авдоє твоеѡ ѡзвєдєши ѡ печ̑алї дѡшѡ моѡ: Ἡ мл̑тїю твоеѡ поτρεб̑їши враг̑и моѡ, Ἡ погδбїши вс̑а єтδжаѡщїєа дѡшї моєѡ, ѡкѡ ѡєх раб̑х твоѡ љємь.

ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου· ὅτι ἐγὼ δούλος Σοῦ εἰμι.

Και πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου. (Δίς)

Τὸ πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα Σοι ὁ Θεός. (Ἐκ τρίτου) Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Εἶτα **Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως**, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλομεν κατὰ τὸν ἦχον τοῦ τῆς ἡμέρας **Τροπαρίου τοῦ Ἁγίου**, τὸ.

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον Αὐτοῦ.

Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ **Τροπάριον τῆς τυχούσης Ἑορτῆς**, ἢ τοῦ τῆς ἡμέρας Ἁγίου, ἢ τὸ **Ἀναστάσιμον** τοῦ τυχόντος ἡχου.

Τῇ δὲ **ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ**, μετὰ τὴν **Συναπτὴν**, ψάλλομεν τό· Ἀλληλούϊα, ἐκ γ' κατ' Ἦχον, λέγοντες πρότερον ἓνα ἐκ τῶν ἐφεξῆς Στίχων.

Στίχος α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς Σὲ ὁ Θεός· διότι φῶς τὰ προστάγματά Σου ἐπι τῆς γῆς.

Στίχος β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁυ̅λ̅β̅ι̅σ̅ι̅ μ̅λ̅ γ̅δ̅η̅, β̅χ̅ π̅ρ̅ά̅β̅δ̅ι̅ τ̅τ̅ω̅ε̅ί̅, ἦ̅ ἢ̅ ἢ̅ε̅ β̅ν̅ί̅δ̅ι̅ β̅χ̅ ε̅δ̅α̅ ε̅χ̅ ρ̅α̅β̅ό̅μ̅χ̅ τ̅τ̅ω̅ή̅μ̅χ̅.

Ὁυ̅λ̅β̅ι̅σ̅ι̅ μ̅λ̅ γ̅δ̅η̅, β̅χ̅ π̅ρ̅ά̅β̅δ̅ι̅ τ̅τ̅ω̅ε̅ί̅, ἦ̅ ἢ̅ ἢ̅ε̅ β̅ν̅ί̅δ̅ι̅ β̅χ̅ ε̅δ̅α̅ ε̅χ̅ ρ̅α̅β̅ό̅μ̅χ̅ τ̅τ̅ω̅ή̅μ̅χ̅.

Δ̅χ̅χ̅ τ̅τ̅ω̅ή̅ β̅λ̅γ̅ί̅η̅ ἡ̅σ̅τ̅ά̅β̅η̅τ̅χ̅ μ̅λ̅ ἡ̅α̅ ζ̅έ̅μ̅λ̅ι̅ο̅ π̅ρ̅ά̅β̅δ̅.

Γλῶσσα, ἢ ἡνίκα:

Ἄ̅λ̅λ̅η̅λ̅δ̅ί̅α, Ἄ̅λ̅λ̅η̅λ̅δ̅ί̅α, Ἄ̅λ̅λ̅η̅λ̅δ̅ί̅α, γ̅λ̅ά̅σ̅α̅ τ̅τ̅ε̅β̅ι̅ β̅ῆ̅ε̅. Τ̅ρ̅ί̅ῃ̅δ̅υ̅.

Τ̅ά̅ῃ̅ ε̅κ̅τ̅ε̅ν̅τ̅ί̅α̅ γ̅λ̅α̅γ̅ό̅λ̅ε̅τ̅ε̅α̅ Ὡ̅ ε̅ῖ̅π̅ί̅ε̅ν̅ν̅ι̅κ̅α̅. Ἡ̅ ἄ̅β̅ι̅τ̅ε̅ π̅ο̅έ̅τ̅ε̅α̅ β̅ο̅ γ̅λ̅ά̅ε̅χ̅ τ̅τ̅ρ̅ο̅π̅α̅ρ̅ά̅, ἡ̅σ̅τ̅ο̅ά̅τ̅α̅γ̅ω̅ δ̅η̅ ε̅τ̅ά̅γ̅ω̅:

β̅ῆ̅χ̅ γ̅δ̅η̅, ἦ̅ ἢ̅ β̅ά̅β̅ι̅ε̅α̅ ἡ̅μ̅χ̅, β̅λ̅γ̅ο̅ε̅λ̅ο̅β̅ε̅ν̅χ̅ γ̅ρ̅α̅δ̅ύ̅ἦ̅ β̅ο̅ ἦ̅μ̅α̅ γ̅δ̅η̅.

Ἐ̅τ̅ί̅χ̅ α̅: Ἡ̅σ̅π̅ο̅κ̅ῆ̅δ̅α̅ἦ̅τ̅ε̅α̅ γ̅δ̅ε̅β̅η̅. ἦ̅α̅κ̅ω̅ β̅λ̅γ̅χ̅, ἦ̅α̅κ̅ω̅ β̅χ̅ β̅ῆ̅κ̅χ̅ μ̅λ̅τ̅ῆ̅ ε̅ῖ̅γ̅ω̅.

Ἐ̅τ̅ί̅χ̅ β̅: Ὡ̅β̅υ̅σ̅ῆ̅δ̅ῆ̅σ̅η̅ Ὡ̅β̅υ̅δ̅ό̅σ̅η̅ μ̅λ̅, ἦ̅ ἦ̅μ̅ε̅ν̅ε̅μ̅χ̅ γ̅δ̅η̅ι̅μ̅χ̅ π̅ρ̅ο̅τ̅η̅β̅λ̅ά̅χ̅ε̅α̅ ἦ̅μ̅χ̅.

Ἐ̅τ̅ί̅χ̅ γ̅: Ἡ̅ε̅ ὡ̅μ̅ρ̅δ̅, ἡ̅ο̅ ἢ̅ῃ̅β̅χ̅ β̅δ̅δ̅, ἦ̅ π̅ο̅κ̅ῆ̅μ̅χ̅ δ̅ῆ̅λ̅ά̅ γ̅δ̅η̅α̅.

Ἐ̅τ̅ί̅χ̅ δ̅: Β̅ά̅μ̅ε̅ν̅η̅, ε̅ῖ̅γ̅ό̅ῃ̅ε̅ ἡ̅ε̅β̅ε̅ρ̅ε̅γ̅ό̅σ̅η̅α̅ ζ̅ῆ̅ῃ̅δ̅ῶ̅σ̅ι̅ἦ̅, ε̅ῖ̅η̅ β̅ύ̅σ̅τ̅ῆ̅ β̅ο̅ γ̅λ̅α̅β̅δ̅ ὡ̅ῖ̅γ̅λ̅α̅: Ὡ̅ γ̅δ̅α̅ β̅ύ̅σ̅τ̅ῆ̅ ε̅ῖ̅η̅, ἦ̅ ε̅ῖ̅σ̅τ̅ῆ̅ δ̅ῆ̅β̅ε̅ν̅χ̅ β̅ο̅ Ὡ̅χ̅ε̅ρ̅ῆ̅χ̅χ̅ ἡ̅ά̅σ̅η̅χ̅χ̅.

Τ̅ά̅ῃ̅ε̅ γ̅λ̅α̅γ̅ό̅λ̅ε̅μ̅χ̅ τ̅τ̅ρ̅ο̅π̅ά̅ρ̅ῆ̅ π̅ρ̅η̅λ̅δ̅ῆ̅ῃ̅β̅σ̅η̅α̅γ̅ω̅ε̅α̅ π̅ρ̅ά̅ζ̅δ̅η̅ν̅ι̅κ̅α̅, ἦ̅λ̅ἢ̅ ε̅τ̅ά̅γ̅ω̅, ἦ̅λ̅ἢ̅ β̅ο̅ε̅κ̅ῆ̅ρ̅ῆ̅ν̅ῆ̅ π̅ρ̅η̅λ̅δ̅ῆ̅ῃ̅β̅σ̅η̅α̅γ̅ω̅ε̅α̅ γ̅λ̅ά̅ε̅α̅ δ̅β̅ά̅ῃ̅δ̅υ̅, ἦ̅ β̅ῆ̅ο̅ρ̅ό̅δ̅η̅χ̅ε̅ν̅χ̅ β̅χ̅ τ̅ό̅ἦ̅ῃ̅ε̅ γ̅λ̅ά̅ε̅χ̅. Ἰ̅ῥ̅ε̅ ἢ̅ε̅ ε̅ῖ̅σ̅τ̅ῆ̅ Ἄ̅λ̅λ̅η̅λ̅δ̅ί̅α ἦ̅λ̅ἢ̅ β̅ε̅λ̅ῆ̅κ̅α̅ μ̅-τ̅α̅, β̅μ̅ῆ̅ε̅σ̅τ̅ω̅ β̅ῆ̅χ̅ γ̅δ̅η̅, π̅ό̅έ̅μ̅χ̅ Ἄ̅λ̅λ̅η̅λ̅δ̅ί̅α, τ̅ρ̅ί̅ῃ̅δ̅υ̅, β̅ο̅ γ̅λ̅ά̅ε̅χ̅ Ὡ̅ε̅μ̅ο̅γ̅λ̅ά̅ε̅ν̅ι̅κ̅α̅. Ἐ̅τ̅ί̅χ̅ῆ̅ ἢ̅ε̅ γ̅λ̅α̅γ̅ό̅λ̅υ̅τ̅ε̅α̅ ε̅ῖ̅ἄ̅:

Ἐ̅τ̅ί̅χ̅ α̅: Ὡ̅ ἡ̅ό̅σ̅ι̅ν̅ ὡ̅τ̅ρ̅ε̅ν̅ι̅ο̅ε̅τ̅χ̅ δ̅ῶ̅χ̅ μ̅ό̅ἦ̅ κ̅χ̅ τ̅ε̅β̅ι̅ β̅ῆ̅ε̅: ζ̅α̅ν̅ε̅ σ̅κ̅ῆ̅τ̅χ̅ π̅ο̅β̅ε̅λ̅ῆ̅ν̅ί̅α̅ τ̅τ̅ω̅ἄ̅ ἡ̅α̅ ζ̅ε̅μ̅λ̅ἠ̅.

Ἐ̅τ̅ί̅χ̅ β̅: Π̅ρ̅ά̅β̅δ̅ι̅ ἡ̅λ̅δ̅ῆ̅ῃ̅τ̅ε̅α̅ ἢ̅ῃ̅β̅ῶ̅σ̅ι̅ἦ̅ ἡ̅α̅ ζ̅ε̅μ̅λ̅ἠ̅.

Στίχος γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ
τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται,

Στίχος δ'. Πρόσθεσ ἀυτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ ἀυτοῖς
κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Και μετὰ τὸ Ἀλληλουῖα ψάλλομεν τοὺς Τριαδικοὺς
ὑμνοὺς τοῦ τυχόντος ἤχου ἐκ τῆς Παρακλητικῆς.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Τριαδικοὺς ὑμνοὺς τοῦ τυχόντος
ἤχου. Ὁ α' συμπληροῦται οὕτω.

Τῆ Δευτέρα· ...προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων...

Τῆ Τρίτη· ...πρεσβείαις, Κύριε, τοῦ Προδρομοῦ σου...

Τῆ Τετάρτη καὶ τῆ Παρασκευῆ· ...δυνάμει, Κύριε, τοῦ
Σταυροῦ σου...

Τῆ Πέμπτη· ...πρεσβείαις, Κύριε, τῶν Ἀποστόλων σου...

Τῷ Σαββάτῳ· ...πρεσβείαις, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων
σου...

Ἐπίχξ Γ': Зависть прїиметъ люди ненакѣзанныа.

Ἐπίχξ Δ': Приложѣ ѡмъ слѣ гдѣ, приложѣ слѣ слѣвнымъ
землѣ.

И по ѡмнлѣѣ поѣмъ тѣчны глѣса, кїѣждо по ѣдѣноци.
Достѣнтъ же глаголати во всѣ едмѣцы на ѡмъ
тѣчнѣ,

Въ понедеѣльникъ: Предстѣтельство безплѣтныхъ
твоѣхъ помѣлѣѣ нѣсѣ.

Во вторникъ: Млѣтвами прѣтечи твоегѣ помѣлѣѣ нѣсѣ.

Въ ередѣ же ѡ папѣтѣкѣ: Сїлою крѣтѣ твоегѣ сохранѣ нѣсѣ
гдѣ.

Въ четвертѣкѣ: Млѣтвами ѡплѣ твоѣхъ, ѡ сѣтѣтеле
нїколаѣ, помѣлѣѣ нѣсѣ.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ

Ὁ β' διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἦχος α'

Σωματικάῃς μορφώσεσι, τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ ἄυλον, ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδήματι τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν..., σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος β'

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ἄκτιστε Φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλωμεν τὴν αἴνεσίν σου, βοῶντες· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε Ἁγία Τριάς· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

ПѢСНИ ТРЪЧНЫ.

Γλῆσα ᾶ:

Плотскѣми ѡбразованїи безплотныхъ силъ, къ мысленномꙋ ꙗже некецѣствовенномꙋ возводѣми оꙋмꙋ, ꙗже трисѣтоꙋ пѣснѣю трїѹпоствѣнаго вѣстѣва прїемлюще сїанїе, херувимскѣ возопїемъ ѣдиномꙋ вѣ: сѣ, сѣ, сѣ, сѣ єсѣ вѣже нашѣ..

Γλῆβα:

Во вѣснѣми нѣбными силами, херувимскѣ сꙋщемꙋ въ вышнихъ возопїемъ, трисѣтоꙋ возсылающе хвалꙋ: сѣ, сѣ, сѣ, сѣ єсѣ вѣже нашѣ, мѣтвами вѣснѣхъ сѣтѣхъ твоихъ помнѣнїи нашѣ.

Ἡ νῆνῆ:

Воставше ѿ сна, припадаемъ ти вѣже, ꙗже ἄγγельскꙋю пѣснь вопїемъ ти силъне: сѣ, сѣ, сѣ, сѣ єсѣ вѣже, вѣею помнѣнїи нашѣ.

Γλῆσα β:

Вышнїа силы подражающе на землѣ, повѣднꙋю пѣснь приносимъ ти вѣже: сѣ, сѣ, сѣ, сѣ єсѣ вѣже нашѣ.

Γλῆβα:

Неозданное ѣстество вѣснѣхъ зиждителю, оꙋстнѣе нашѣ ѡвѣрзи, ꙗже да возвѣстимъ хвалꙋ твою вопїюще: сѣ, сѣ, сѣ, сѣ єсѣ вѣже нашѣ, мѣтвами вѣснѣхъ сѣтѣхъ твоихъ помнѣнїи нашѣ.

Ἡ νῆνῆ:

Ѿ сна ꙗже воздвїгнѣ мѣ єсѣ гдѣ, оꙋмъ моѣмъ провѣтнѣ ꙗже єрꙋце, ꙗже оꙋстнѣе моѣ ѡвѣрзи, во вѣже пѣ-ти τὰ сѣτὰ τρѣ: сѣ, сѣ, сѣ, сѣ єсѣ вѣже, вѣею помнѣнїи нашѣ.

Ἦχος γ'

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ..., σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Πατέρα ἄναρχον, υἰὸν συνάναρχον, πνεῦμα συναΐδιον, Θεότητα μίαν, χειρουβικῶς δοξολογεῖν, τολμῶντες λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ..., σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἄθροον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἰ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράζωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν, προσφέρειν, οἱ θνητοί, τὸν ὕμνον τολμῶντες λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ..., σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὡς αἰ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων, ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ..., σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα, καὶ σὲ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χειρουβικῶς δοξολογεῖν, τολμῶντες, λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. α'

Ὑμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοήσομέν σοι, τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ...,

Γλῆσζ Γ':

Трѣце ѣдиносущнаа ѡ нераздѣльнаа, ѣдїнице трїѣипостаннаа ѡ сопрїеносущнаа, тебѣ ѡкво бгѣ ѡггльскѣю пѣснь копїемъ: сѣъ, сѣъ, сѣъ ѣсї бже насъ.

Γλῆβα:

Оца безначальна, сїа собезначальна, дха сопрїеносущна, бжествѣ ѣдино, херувїмскї славогловнїти дерзѡюще, глаголемъ: сѣъ, сѣъ, сѣъ ѣсї бже насъ, молїтвами вѣѣхъ сѣыхъ твоїхъ помїлѣї насъ.

Ἦ νῆνϛ:

Внезѡпѣ сдѣлѣ прїїдетъ, ѡ коегѡждѣ дѣлнїа ѡбнажѣтѣ, но стрѡхомъ зовѣмъ въ полноци: сѣъ, сѣъ, сѣъ ѣсї бже насъ, вѣєю помїлѣї насъ.

Γλῆσζ Δ':

Оггмнїхъ твоїхъ слѣгъ, прїносїтнї смѣртнїи пѣснь дерзѡюще, глаголемъ: сѣъ, сѣъ, сѣъ ѣсї бже насъ.

Γλῆβα:

ѡкво чїни нѣнѣ оггльстїи на нѣсї, ѡ стоѡнїа стрѡхомъ челѡвѣческаа на землї, повѣднѣю пѣснь прїносїмъ тї блже: сѣъ, сѣъ, сѣъ ѣсї бже насъ, млтвами вѣѣхъ сѣыхъ твоїхъ помїлѣї насъ.

Ἦ νῆνϛ:

Безначальнаго твоегѣ Оца, ѡ тебѣ хрѣтѣ бже, ѡ пресѣтаго твоегѣ дха, херувїмскї славогловнїти дерзѡюще, глаголемъ: сѣъ, сѣъ, сѣъ ѣсї бже насъ, вѣєю помїлѣї насъ.

Γλῆσζ Ε':

Пѣнїю времѣ, ѡ млтвѣ часъ, прїлѣжнѡ возопїимъ

σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰκονίζεις τολμῶντες, τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίους βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ..., σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρα παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἄγγελοις καὶ ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς πρόσδεξαι βοῶντάς σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός· πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β'

Παριστάμενα φόβῳ τὰ χερουβεῖμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφεῖμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέρει, ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ..., σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ἄσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι, τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίους χεῖλεσιν, αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ..., σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἄγγελων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος βαρὺς

Ὁ ὑψίστῳ δυνάμει, χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ, ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι· Ἅγιος,

ἘΔΪΝНОМЪ БГ҃У: С҃ТХ, С҃ТХ, С҃ТХ ѿ С҃Н БЖЕ НАШХ.

ГЛАВА:

ἘБРАЗОВАТИ ДЕРЗАЮЩЕ ὙМНАА ТВОА ВѠИИСТВА, ТР҃ЦЕ БЕЗНАЧАЛНАА, ὙС҃ТЫ НЕДОСТѠННЫМИ ВОПІЕМХ: С҃ТХ, С҃ТХ, С҃ТХ ѿ С҃Н БЖЕ НАШХ, МЛ҃ТВАМИ ВР҃БХХ С҃Т҃ЫХХ ТВОИХХ ПОМІЛД҃И НАСХ.

Ἦ НЫНѢ:

Иже въ ложесна дѣическаа вѣстивыйса, и нѣдрх ѿческихх не разлѣчивыйса, со аг҃лы и насх хр҃тѣ бже прїимѣ вопїюцихх тн: С҃ТХ, С҃ТХ, С҃ТХ ѿ С҃Н БЖЕ НАШХ, вѣю помілд҃и насх.

Гласъ 5:

Предстоаще со ст҃рахохх херлѣими, оужасающеса съ трѣпетохх серафїимн, трист҃ю пѣснь прнносатх немолчнымх гласомх. съ нїмиже и мы вопїемх гр҃шнїи: С҃ТХ, С҃ТХ, С҃ТХ ѿ С҃Н БЖЕ НАШХ.

ГЛАВА:

Безплотнымн оусты, немолчнымн славословєньми, шестокр҃льнїи вопїютх тн трист҃ю пѣснь, бже насх: и мы, иже на землї, недостѠннымн оусты хвалѣ тн возсылаемх: С҃ТХ, С҃ТХ, С҃ТХ ѿ С҃Н БЖЕ НАШХ, мл҃твами вр҃бхх с҃т҃ыхх твоихх помілд҃и насх.

Ἦ НЫНѢ:

Тр҃чнымъ ѿдѣнницы бжествѣ, неслѣаннымъ соединєнїемъ славимъ, и аг҃льскѣю пѣснью вопїемъ: С҃ТХ, С҃ТХ, С҃ТХ ѿ С҃Н БЖЕ НАШХ, вѣю помілд҃и насх.

Гласъ 3:

Вышнєю сілоу херлѣмски воспѣваемыи, и бжественною славю аг҃льски поклоняемый, прїимѣ и

Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ... , σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον, ἀποθεμένη ψυχὴ, διόρθωσιν πρὸς αἴνεσιν, δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ... , σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφεῖμ τὸν τρισάγιον, ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός, πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ... , σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβεῖμ, ἰπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ... , σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει, τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τὰ Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν τὸν Ν' Ψαλμὸν καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων ἀναγινώσκοντες καὶ τὰς ἐννέα Ὠδὰς.

нѣсѣ ѡщипнѣхѣ на землѣ, недостѣйными оустнѣми хвалѣнїе тебѣ возсылающѣхѣ: сѣхѣ, сѣхѣ, сѣхѣ ѡбѣ бже нашѣ.

Гл҃ва:

Ѣкѡ сѡнѣ лѣнѡстѣ ѡложївшї дшѣ, ѡсправлѣнїе кѣ хвалѣнїю покажѣ сдѣїи, ѡ со стрѣхомѣ возопїи: сѣхѣ, сѣхѣ, сѣхѣ ѡбѣ бже нашѣ, млѣтвами всѣхѣ сѣхѣхѣ твоихѣ помїлѣнїи нашѣ.

Ἦ нѣнѣ:

Непрїстѣпноу бжествѣ, во ѡдїнницѣ трѣцѣ, серафїмскѣю трїсѣхѣю возсылающе хвалѣ, со стрѣхомѣ возопїимѣ: сѣхѣ, сѣхѣ, сѣхѣ ѡбѣ бже нашѣ, бжею помїлѣнїи нашѣ.

Гл҃сѣ нѣ:

На нѣо сердца ѡмѣще, ѡггльскїи подражїмѣ чїнѣ, ѡ со стрѣхомѣ сдѣїи прїпадѣмѣ, покѣднѣю взыкѣюще хвалѣ: сѣхѣ, сѣхѣ, сѣхѣ ѡбѣ бже нашѣ.

Гл҃ва:

Зрѣтїи тебѣ не смѣюще херѣвїми, летѣще зовѣтѣ со воскланцїемѣ, бжественнѣю пѣснь трїсѣтѣгѣ гл҃са, сѣхѣ нїмнѣе ѡ мы вопїемѣ тї: сѣхѣ, сѣхѣ, сѣхѣ ѡбѣ бже нашѣ, млѣтвами всѣхѣхѣ сѣхѣхѣ твоихѣ помїлѣнїи нашѣ.

Ἦ нѣнѣ:

Гл҃цѣемн мнѡжествѡмѣ прегрѣшенїи нашїхѣ, ѡ не смѣюще воззрѣтїи на высотѣ нѣнѣю, дшѣ сѣхѣ тѣломѣ преклѡнѣше, со ѡгглы пѣснь вопїемѣ тї: сѣхѣ, сѣхѣ, сѣхѣ ѡбѣ бже, бжею помїлѣнїи нашѣ.

Тѣже сѣхѣхѣслѡвнїмѣ ψαλτїрь ѡ сѣдѣальнѣ по чїнѣ нѣхѣ: ѡ патѣдѣсѣтїи ψαλѡмѣ. Ѣмѣже кончѣнѣ бѣвшѣ,

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ τοῖς Σάββασιν, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Ἀώμου στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Εὐλογητάρια.

στιχολόγημα πέντη: Γῆνι ποέμα, ἡ ποέμα κανώνι.
Ице жьтъ недѣла илѣ εὐβρώτα πο νεπορόчнаχз ποέμα
τροπαρὴ εἰν.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ψαλλόμενα ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ.

Ἦχος πλ. α'. Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν, τό·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογι-
σθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ
σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Αἴδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε;
ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς
Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτῆρ γὰρ
ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμᾳ σου
θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ
εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν
δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμᾳ
σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογιζεσθε; ὡς
Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα· τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς
Σεραφεῖμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας,
χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχε· ῥεύσαντα ζωῆς,
ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

ΤΡΟΠΑΡΙῆ ΒΟΘΚῚΝΗ,

ΠΟΕΜῚΝ ВЪ НЕДѢЛАХЪ ВЪСГῚ ᾠΕΤΑ, ΓΛῚΣΧ ᾗ:

На ѣднѡмъ коѣмъждо тропарѣ глаголемъ: Бл҃гословѣнъ
ѣси гд҃и, нащ҃и ма ѡправданїемъ твоимъ.

А҃ггльскїи соборъ оудивїса, зрѣа тебѣ въ мѣртвѣхъ
вмѣнївшася, смѣртнѣю же сп҃се, крѣпость разорѣвша,
и сѣ собѡю адамѣ воздвїгша, и ѡ ада вѣа вобѡждша.
Почтѡ мѣра сѣ млчнвными слезами, ѡ о҃чнцы
растворѣете; блнстѣнїа во грѣбѣ а҃ггль мѣронѡснцамъ
вѣщїаше: вїднте вѣ грѣбъ, и о҃разумѣнте, сп҃сѣ ко
воскрѣсе ѡ грѡба.

Зѣлѡ рѣнѡ мѣронѡснцы течѣхѣ ко грѣбѣ твоємѣ
рыдающе, но предстѣа кѣ нїмъ а҃ггль, и рече: рыданїа
времѣ престѣа, не плачнте, воскрѣсѣнїе же а҃плѡмъ рцыте.
Мѣронѡснцы жєнѣ сѣ мѣры пришедша ко грѣбѣ
твоємѣ сп҃се, рыдѣхѣ, а҃ггль же кѣ нїмъ рече, глаголѣ:
чтѡ сѣ мѣртвymi жнвѣго помышлѣете; їакѡ б҃гъ ко
воскрѣсе ѡ грѡба.

Глῆβα, τῚченъ:

Поклонїмѣа ѡцѣ, и ѣгѡ снѡви, и стѡмѣ дхѣ, ст҃ѣи
тῚцѣ ко ѣднѡмъ вѣщнствѣ, сѣ серафїмы зовѣще:
ст҃гъ, ст҃гъ, ст҃гъ ѣси гд҃и.

И нынѣ, бѣгорѡднченъ:

Жнзнодѣвца рѡждши, грѣхѣа дѣѡ адамѣ нзбѣвїла ѣси,
радѡсть же ѣнѣ въ печѣлн мѣсто подѣла ѣси: падшыа
же ѡ жнзнн, кѣ сїи напѣрѣн, и зѣ тебѣ воплотївнїса
б҃гъ и члвѣкѣ.

Ἄλληλῆια, τῚжды.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

ψαλλόμενα ἐν τοῖς Σάββασιν.

Ἦχος πλ. α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν, τό· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὗρω καὶ γώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς, πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με.

Οἱ τὸν Ἀμνόν, τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες· καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω Ἅγιοι, καὶ ἀίδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Οἱ τὴν ὁδόν, τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν Σταυρόν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν, βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον, τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σῆ εὐσπλαγχνία· καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροί, τῶν Ἁγίων, Κύριε, καὶ οἱ Δίκαιοι, ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

ΤΡΟΠΑΡΙὸ ΜΕΡΤΩΕΝΝΗ,

ΠΟΕΜΙῆΝ ΝΑ ΕΛΩЖЕЕ СЪБЕВѢТНЕЙ, НА ГЛАСѢ С:

На ѡднѣномъ коѣмъждо тропарѣ глаголемъ: Блгословѣнъ сѣи гдн, нащн ма ѡправданиємъ твоимъ.

Стѣхъ ликъ ѡбръте истѣчникъ жнзни, ѡ дверѣ раискѣю: да ѡбращѣ ѡ ѡзъ пѣть поканиємъ, погнбше ѡвчѣ ѡзъ сѣмь, коззовѣ ма спсе, ѡ спсн ма.

Агнца бжїа проповѣдавше, ѡ заклани бѣвше ѡкоже агнцы. ѡ къ жнзни нестарѣемѣн, стїн, ѡ прнсносщнцѣн прстѣвльшесѣ, тогѡ прнлѣжнѡ мѣнцы молїте, долговъ разрѣшенїе намъ даровати.

Въ пѣть ѡзкїн хѡждшїн прнскѡрбннн, всн въ жнтїн крѣтѣ ѡкѡ ѡрѣмъ взѣмшїн, ѡ мнѣ послѣдовавшїн вѣрою, прїндїте насладїтесѣ, ѡхже ѡгѡтѡвахъ вамъ почестей, ѡ вѣнцовъ нѣннхъ.

Образъ сѣмь нензречѣнннѣ твоѣѣ славы, ѡще ѡ ѡзвы ношѣ прегрѣшенїн: ѡщїедри твоѣ созданиѣ влѣко, ѡ ѡчїстїи твоимъ блгѡдтробїемъ, ѡ козжелѣннѡе ѡтѣчстѣво подѣждѣ мнѣ, раѣ пакн жнтелѣ ма сотворѣѣ.

Дрѣкле ѡкѡ ѡ не сщнхъ создѣвнн ма, ѡ ѡбразомъ твоимъ бжѣствнннмъ почтїн, прстѣплѣнїемъ же заповѣдн, пакн ма козвратївнн въ зѣмлю, ѡ неѣже взѣтѣ бѣхъ, на сѣже по подѡбїю козведн, дрѣвнѡ добротѡю козѡбразїтїсѣ.

Ѳпокоѡ бжѣ раѣ твоѣгѡ, ѡ ѡчннн сѣгѡ въ раї, ѡдѣже лїцы стѣхъ гдн, ѡ прѣннцы сїѣютѣ ѡкѡ свѣтїлѣ, ѡгѡпшѣго раѣ твоѣгѡ ѡпокоѡ, прѣзнрѣѣ сѣгѡ велѣ сотрѣшенїѣ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν
βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς
καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λατρεύοντας,
καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν,
δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων, εὗρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ
εὔροισεν Παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι, ὁ Θεὸς (ἐκ
γ').

Γλῶσσα:

Триі́тельное ѿднѣнаго вѣ́сткѣ, вѣ́гочѣстнѣ поѣмѣ
вопѣіюще: сѣ́хъ ѿсѣ́ ѿче безнача́льный, совезнача́льный
снѣ, ѿ вѣ́ственный дшѣ, провѣ́тнѣ насѣ вѣ́рою тевѣ́
сѣ́жацинхъ, ѿ вѣ́чнаго ѿгна́ нѣснѣтнѣ.

Ἡ νῦν:

Рѣ́днѣсѣ ѿтаѣ, вѣ́га плѣтнѣю рѣ́ждашаѣ во сѣ́сѣннѣ
вѣ́сѣхъ, ѿюже рѣ́дѣ чѣловѣ́ческнѣ ѿвѣ́рте сѣ́сѣннѣ, товою
да ѿвѣ́щемѣ рѣ́н, вѣ́це ѿтаѣ вѣ́гословѣ́ннаѣ.
Ἄλληλѣ́ѣа, τρѣ́жды.

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει·

Ἀρχή· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραώ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας, τριστάτας κατεπόντισεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχυΐ ἢ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας, τοὺς ὑπεναντίους. Ἄπέστειλας τὴν ὀργὴν σου καὶ κατέφαγεν αὐτούς ὡς καλάμην, καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἢ χεῖρ μου. Ἄπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ. Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. Ὄδηγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχυΐ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου. Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστιεῖμ.

ΒΚ̑ΠῚ ПОГР̑З̑НІВХ ФАРАՄՈΝΑ ΜΩΝῚΕῚ ΓΛΑΓΟΛЕТХ:

ΓῚВН ПОῚМХ, СЛῚВНУ ВО ПРОСЛῚВІСА.

ΠοῚМХ ΓῚВН, СЛῚВНУ ВО ПРОСЛῚВІСА: КОНῚ ἢ ВСАДНИКА ВКῚРЖЕ ВХ ΜΟῚЕ. ПОМОЦНИКХ ἢ ПОКРОВІТЕЛῚ ВІСῚТЬ ΜНῚ В О ПНІЕ: СῚῚ ΜΟἢ ВῚХ ἢ ПРОСЛῚВЛЮ ̑̑Ḡ, ВῚХ ὨЦА МОЕḠ ἢ ВОЗНЕСῚ ̑̑Ḡ. ГῚВ СОКР̑ШῚАἢ ВῚАНИ, ГῚВ ἢМА ̑̑МῚ, КОЛЕСНИЦЫ ФАРАՄՈՆОВЫ ἢ СІЛῚ ̑̑Ḡ ВКῚРЖЕ ВХ ΜΟῚЕ. ἢЗВῚАНЫА ВСАДНИКИ ТРІСТАТЫ ПОТТОПІ ВХ ЧЕРМ-НῚМХ ΜΟῚИ. ПῚЧІНОЮ ПОКРЫῚ ἢХХ, ПОГРῚЗῚОША ВО ГЛῚВН-НῚ ̑̑КῚ КАМЕНЬ. ДЕСНІЦА ТВОῚ, ГῚН, ПРОСЛῚВІСА ВХ КРῚКῚПОСῚТИ, ДЕСНῚА ТВОῚ РῚКА, ГῚН, СОКР̑ШῚ ВРАГІ: ἢ ΜΝΟЖЕИТВОМХ СЛῚВЫ ТВОῚ СῚῚРῚХ ̑̑СІ СОПРОТІВНЫХХ. ПОСЛῚАХ ̑̑СІ ГНῚВХ ТВОἢ, ПОАДῚ ἢ ̑̑КῚ СῚῚВЛІЕ, ἢ ДῚХОМХ ̑̑РОСῚТИ ТВОῚ РАЗСῚТῚПІСῚ ВОДῚ. ὨḠСῚТῚША ̑̑КῚ СῚῚНῚ ВОДЫ, ὨḠСῚТῚША ἢ ВῚЛНЫ ПОСРЕДῚ ΜΟῚА. РЕЧῚ ВῚАГХ: ГНῚВХ ПОСῚТІГНῚ, РАЗДῚВЛЮ КОРῚСῚТЬ, ἢСПῚЛНЮ ДῚШῚ МОἢ, ὢВІἢ МЕЧῚМХ ΜΟἢМХ, ГОСПῚДῚТВОКАТИ ВῚДЕТХ РῚКА МОῚ. ПОСЛῚАХ ̑̑СІ ДῚХА ТВОЕḠ, ПОКРЫῚ ἢ ΜΟῚЕ, ПОГРῚЗῚОША ̑̑КῚ ὨЛОВО ВХ ВОДῚ ̑̑ВЛНῚἢ: КῚТО ПОДῚВЕНХ ТЕῚῚ ВХ ВОЗῚῚХХ, ГῚН, КῚТО ПОДῚВЕНХ ТЕῚῚ; ПРОСЛῚВЛЕНХ ВО СῚῚХХ, ДНῚВЕНХ ВХ СЛῚВῚ, ТВОῚАἢ ЧῚДЕСῚ; ПРОСῚῚРῚАХ ̑̑СІ ДЕСНІЦῚ СВОἢ, ПОЖῚῚ ἢ ЗЕМЛῚ, НАСῚТАКНῚХ ̑̑СІ ПῚАВДОЮ ТВОῚЮ ЛῚДН ТВОῚ СІῚ, ̑̑ЖЕ ἢЗВῚВНῚХ ̑̑СІ, ὢῚТῚШНῚХ ̑̑СІ КРῚКῚПОСῚТІЮ ТВОῚЮ ВО ὨВІТЕЛῚ СῚῚЮ ТВОἢ. СЛῚШῚША ̑̑ЗῚЦЫ ἢ ПРОГНῚВῚАШАСῚ, ВῚЛῚЗНН

Εἰς στίχους η'

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος· ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθητῶσαν.

Εἰς στίχους ζ'

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς στίχους δ'

Τέλος· Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσηλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἰστέον ὅτι ἡ δευτέρα ᾠδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰ μὴ ἐν μόνῃ τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ δὲ τὴν πρώτην στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ τροπάρια λέγομεν ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡιδῆ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ

(Κεφ. λβ' 1)

Ἀρχή· Νόμου γραφέντος, αὐθις ᾠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ'

πρῶτα живѣщїи въ фнлїстїмѣ.

На ѱ: Тогда потщїашася владыцы ѣдомстїи ѱ кнѣзи мωавїтстїи, прѣлтѣ ѱ трѣпетѣ: расτάаша всѣ живѣщїи въ ханаанѣ: да нападетѣ на нѣ стрѣхѣ ѱ трѣпетѣ: величїемъ мышцы твоєѣ да ѡкаменатѣ.

На ѣ: Дѡндеже прѡнѣдѣтѣ людіе твоѣ, гдѣ, дѡндеже прѡнѣдѣтѣ людіе твоѣ сїи, ѣже стажаля ѣси: вѣдѣ насади ѱ въ горѣ достоанїѣ твоєѣ, въ готѡвое жнїще твоє, ѣже содѣлаля ѣси, гдѣ, стѣнїю, гдѣ, ѡже ѡгѡтѡвалѣтѣ рѣцѣ твоѣ.

На ѡ: Гдѣ црѣтѣдѣи вѣки, ѱ на вѣкѣ, ѱ ѣще: ѣгда внїде конница фараѡнова съ колеснїцами ѱ вѣднїки въ мѡре, ѱ наведе на нїхѣ гдѣ вѡдѣ морскѡю: сынове же їисрѣвы прѡнѡша сѣшею поередѣ мѡра.

Глѣва, ѱ нынѣ.

Пѣснь вторѣѡ.

Подобѣтѣ вѣдати, ѣкѡ ѣ-ѡ пѣснь нїкогдаже стнїхоелѡвнїтѣ, тѡкмѡ во ѣднїноѣ великоѣ м-цѣ, во втѡрнїкѣ: стнїхоелѡвнїмѣ же ѡ дѣже до конца, въ трѡпарѣ же глагѡлемѣ ѣднїномѣ коемѣждѡ.

Глѣва тѣтѣ еѣже нѣшѣ, глѣва тѣтѣ.

Пѣснь мѡуѣеѡва ѡ втѡрозакѡнїи.

(Кн. втѡрозакѡнїѣ, гл. лѣ, ст. ѡ-мѡ)

Закѡнѣ пїсанѣ пѣки, пѣснь мѡуѣеѡва.

Вонмѣ, нѣѡ, ѱ возглагѡлю, ѱ да слышнѣтѣ землѣ глагѡлы ѡуѣтѣ моѣхѣ, да чѣтѣ ѣкѡ дождѣ вѣщїанїе моє, ѱ да снїдѣтѣ ѣкѡ рога глагѡли моѣ, ѣкѡ тѣча на трѡскѡтѣ ѱ ѣкѡ ѱней на сѣно: ѣкѡ ѱма гдѣне прїзѡвѣхѣ, дадїте величїе вѣѣ нѣшемѣ. Бѣѣ, ѱстїннѣ

ἄγρωστιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον. Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν, Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις· Θεὸς πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος. Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητᾶ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε; Οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε; Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν· Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι. Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ, καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν δίψει καύματος ἐν γῆ ἀνύδρω· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτόν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε· διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἤγεν αὐτούς καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτούς γενήματα ἀγρῶν· Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας, Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν

дѣла ѣгѡ, ѡ вѣн пѣтїѣ ѣгѡ сѣдх: вѣх вѣренх, ѡ нѣстѣ непра́вды вх нѣмх: прѣнх ѡ прѣвенх гдѣ. Согрѣшїша, не тогѡ чѣда порѡчнаа: рѡде стротпїтвїй ѡ развращѣннїй, сїа ли гдѣви воздаетѣ, сїи лїдїѣ вѣн ѡ не мѣдрн; не сѣмх ли сїѣ оѡцѣ твоѡ стажѣ тѣ, ѡ сотворї тѣ, ѡ создѣ тѣ; Поманїте днї вѣчныа, разшмѣнїте лѣта рѡда роѡвх: вопрошї оѡца твоегѡ, ѡ возвѣстїтѣ тевѣ, стѣрцы твоѡ, ѡ рекѡтѣ тевѣ. Ѣгдѣ раздѣлаше вѣшнїй ѣзыки, ѣкѡ разрѣа сїны адамѡвы, порѣвн прѣдѣлы ѣзыкѡвх по числѣ ѣггѣх вѣннх, ѡ вѣстѣ чѣстѣ гдѣа, лїдїѣ ѣгѡ ѣкѡвх, оѡже наслѣдїа ѣгѡ ѡнлѣ: оѡдовлѣ ѣгѡ вх пѣстїнн, вх жѣждн знѡа вх безвѡднѣ: ѡвѣде ѣгѡ ѡ наказѣ ѣгѡ, ѡ сохранѣ ѣгѡ ѣкѡ зѣннцѣ оѡка: ѣкѡ оѡрѣлх покрьї гнѣздѡ своѣ, ѡ на птенцы своѡ возжелѣ: прѡстѣрх крнлѣ своѡ ѡ прїѡтѣ нѣх, ѡ подѣтѣ нѣх на рѣмѣ своѣю. Гдѣ ѣдннх вѡждѣше нѣх, ѡ не вѣ сѣ нїмн вѡгѣ чѣждѣ: возведѣ ѡ на сїлѣ землн, наслїтн нѣх жнптѣ сѣлннх: сѣаша мѣдѣ нѣз кѣмене ѡ сѣлѣ ѡ твѣрда кѣмене, мѣло крѣвїѣ ѡ млекѡ оѡвчѣ сѣ тѣкомѣ ѣгнчнмѣ ѡ оѡннмѣ сннѡвх ѡнчнх ѡ кѡзлнх, сѣ тѣкомѣ пшеннчнмѣ, ѡ крѡвь грѡздовѣ пїѣхѣ вїно. ѡ гдѣ ѣкѡвх ѡ наслїтнсѣ, ѡ ѡвѣржелѣ возлїбленнїй: оѡтѣ, оѡтолстѣ, разшнрѣ: ѡ ѡстѣкн вѣа сотворшагѡ ѣгѡ, ѡ ѡстѣпнѣ ѡ вѣа сїсѣа своегѡ. Прогнѣваша мѣ ѡ чѣждннх, ѡ вх мѣрзостѣх своѡхх прѣвгорчнша мѣ. Пожрѡша вѣсѡвѡмѣ, ѡ не вѣсѣ, вѡгѡмѣ, нѣже не вѣ-

ἐξεπύκρναν με· Ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ Θεῶ· θεοῖς, οἷς οὐκ ἤδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασιν, οὐς οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων. Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῶ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καγὼ παραζηλώσω αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄδου καταβάτου· καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. Συνάξω εἰς αὐτούς κακὰ καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβυτέρου. Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνθον αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα. Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι. Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. Πῶς διώξεται εἰς χιλίους καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς; Οὐ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλου

дѣша: нѡви ѡ секрѣти прѣидѡша, ѡхже не вѣдѣша
 ѡтцы ѡх. Бѣа рѡждшаго тѣ ѡстѣвша ѣси ѡ
 забѣлах ѣси бѣа питѣющаго тѣ. ѡ видѣ гдѣ, ѡ
 возревновѣ, ѡ раздражѣла за гнѣвх сынѡвх ѡх ѡ
 дщереѣ, ѡ рече: ѡвращѣ лице моѣ ѡ нѣх ѡ покажѣ,
 чтѡ вѣдетѣ ѡмх напослѣдокх, ѡакх рѡдх развращѣенх
 ѣсть, сынѡве, ѡмже нѣсть вѣры вх нѣх: тѣн
 раздражѣша мѣ не ѡ вѣѣ, прогнѣваша мѣ во
 ѡдѡлѣхх свѡнѣх: ѡ ѡзх раздражѣ ѡх не ѡ ѡзыцѣѣ,
 ѡ ѡзыцѣѣ же неразѣмливѣ прогнѣваю ѡх: ѡакх
 ѡгнь возгорѣтѣ ѡ ѡрогтѣ моѣ, разжжѣтѣ до
 ѡда пренепѡднѣгѡ, снѣетѣ зѣмлю ѡ жѣтѣ ѣ, ѡ
 попалѣтѣ ѡснѡвѣнѣа гѡрх: соверѣ на нѣх слѣа, ѡ
 стрѣлы моѣа скончѣю вх нѣх: тѣюще глѣдомх ѡ
 снѣдѣю птѣицх, ѡ гѡрѣх ненсѣѣленх: зѣбы свѣрѣиѣ
 послѣ вх нѣ, сѣ ѡрогтѣю пресмыкѣющѣнхх по зѣмлѣ:
 ѡвнѣ ѡбезчѣдѣтѣ ѡх мѣчь, ѡ ѡ хрѣмѡвх ѡх
 стрѣхх: ѡноша сѣ дѣвою, сѣщѣе сѣ совершѣеннымх
 сѣтѣремх. Рѣхх: разсѣю ѡх, ѡстѣвлю же ѡ
 челѡвѣкх пѣмѣть ѡх: тѡкмѡ за гнѣвх врагѡвх,
 да не долголѣтѣтѣвѣютѣ, ѡ да не налѣгѣтѣ
 сѣпѡстѣтѣ, да не рекѣтѣ: рѣкѣ нѣша высокѣ, ѡ не гдѣ
 сѡтворѣ сѣа вѣа: ѡакх ѡзыкх погѣбѣвѣиѣ совѣтѣ
 ѣсть, ѡ нѣсть вх нѣх хѣдѡжетѣва, не смѣлиша
 разѣмѣтѣ: сѣа вѣа да прѣимѣтѣ во градѣщѣе лѣтѡ.
 Вѣкх поженѣтѣ ѣдѣнх тѣвѣщѣ, ѡ двѣ двѣгнѣтѣ
 тѣмѣ, ѡще не бѣѣ ѡдѣдѣ ѡх, ѡ гдѣ предадѣ ѡх: не
 сѣтѣ во вѡзѣнѣ ѡх, ѡакх бѣѣ нѣшх: вразѣ же нѣши

Σοδόμων ἢ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ πους αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ἡμῖν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται· Εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτούς καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους. Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθισαν ἐπ' αὐτοῖς; Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου καὶ ὀμῶμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω· Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Τέλος· Εὐφράνθητε, οὐρανοί, ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνθητε, ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ

не раздмливн. ѿ вїноградѡвъ во содомскнхъ вїноградѣхъ ѿхъ, ѡ розга ѿхъ ѿ гоморры: гроздѣхъ ѿхъ гроздѣхъ желчи, гроздѣхъ горестннхъ: ѿроеть смїѣвъ вїно ѿхъ, ѡ ѿроеть ѿспїдѡвъ не нещїѣлна. Не сїа ли вса собраша оу менє ѡ запечатлїша въ сокровнцахъ моїхъ; Въ день ѡмщєніа воздамъ, во время гдѣ солазнїтєлѣ ногѣ ѿхъ: ѿкѡ блїзъ день погїбели ѿхъ, ѡ предстоѣтъ готѡваа вѣмъ: ѿкѡ сдѣлїтн ѿмать гдѣ людемъ своїмъ, ѡ ѡ рѣчѣхъ своїхъ оумолєнъ вѣдетъ: вїдѣ въ ѿхъ разслаблєнны ѡ нстѣлѣша во время ѡ нзнємогша. ѡ речє гдѣ: гдѣ сдѣтъ вѡзнн ѿхъ, на нїхъже оупѡваша, ѿхъже тѣкѣ жєртѡвъ ѿхъ ѿдѣстє, ѡ пїстєтє вїно трѣбѣ ѿхъ; да воскрєснѣтъ ѡ помѡгѣтъ вѣмъ, ѡ вѣдѣтъ вѣмъ покровїтєлн. Вїднтє, вїднтє, ѿкѡ ѿзъ ѣсмь, ѡ нѣстѣ вѣхъ рѣзѣтє менє: ѿзъ оубїю ѡ жїтн сотворю: поражѣ ѡ ѿзъ нщїѣлю, ѡ нѣстѣ ѿже ѿзметъ ѿ рѣкѣ моєю: ѿкѡ воздвїгнѣ на нѣо рѣкѣ моє, ѡ клєнѣлѣ деснїцєю моєю, ѡ рєкѣ: жнвѣ ѿзъ во вѣкн: ѿкѡ повєстрю ѿкоже молнїю мєчь моє, ѡ прїнметъ сдѣ рѣкѣ моє, ѡ воздамъ мєтѣ врагѡмъ ѡ ненавїдѣщымъ мѣ воздамъ: оупѡє стрѣлы моє ѿ кровє, ѡ мєчь моє нѣстѣтѣ мѣлѣ ѿ кровє ѿзвєннхъ ѡ плѣнєнїа, ѿ глѣвъ князїѣ ѿзычєскнхъ. Возвєслїтєлѣ, нѣсѣ, кѣпнѡ сѣ нїмъ, ѡ да поклѡнатєлѣ ємѣ всѣ ѿгглн вѣжїн: возвєслїтєлѣ, ѿзычїцы, сѣ людьмн гдѣ, ѡ да оукрѣпѣтєлѣ ємѣ всѣ сыновє вѣжїн: ѿкѡ кровѣ сынѡвъ своїхъ ѡмщїѣтѣ ѡ

ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

(Α' Βασιλειῶν, κεφ. β' 1)

Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως.

Ἀρχή· Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μηδὲ ἐξεληθέτω μεγαλορῶρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶνιες παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει· Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς.

Εἰς στίχους η'

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ· Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς στίχους ς'

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ

ὤμνησάντες, ἢ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Δόξα. Καὶ νῦν.
ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως.

ПРѢСНЬ ТРЕТІА

МѢТВА ЯННЫ, МАТЕРЕ САМУИЛА ПРѢРОКА.

(I КН. ЦАРСТВ., ГЛ. 2, СТ. 1-11)

БѢГА ПОЧИТАЮТЪ НЕПЛОДЫ, РАЖДАЮЩАЯ СТРАНИЦУ.

СѢТЪ СЪСН ГДН, ἢ ΤΑ ΠΟΕΤΑ ΔΕΧΕ ΜΟΝ.

УТВЕРДИСА СЕРДЦЕ МОЕ ВЪ ГДѢ, ВОЗВЕСЕСА РОГЪ МОЙ ВЪ
ВЪСѢ МОЕМЪ, РАЗШИРИШАСА ОУСНА МОА НА ВРАГН МОА,
ВОЗВЕСЕЛІХСА ὡ СΠΑΣΕΝІИ ТВОЕМЪ. ЯКѢ НЕБЕТА СѢТЪ ЯКѢ
ГДЪ, ἢ НЕБЕТА ПРѢНЪ ЯКѢ БѢ НАШЪ, ἢ НЕБЕТА СѢТЪ ПАЧЕ
ТЕБѢ. НЕ ХВАЛІТЕСА ἢ НЕ ГЛАГОЛІТЕ ВЫСОКАСА ВЪ
ГОРДЫИИ, НИЖЕ ДА НЪЗЫДЕТЪ ВЕЛЕРѢЧІЕ НЪЗ ОУСНА ВАШИНЪ:
ЯКѢ БѢ РАЗУМОВЪ ГДЪ, ἢ БѢ ОУГОТОВЛАНІИ НАЧИНАНІА
СВОА. ДѢКЪ СІЛЬНЫХЪ НЪЗНЕМОЖЕ, ἢ НЕМОЩЕСТВУЮЩІИ
ПРЕПОДѢШАСА СІЛОЮ. НЕСПОНЕНІИИ ХЛѢБА ЛИШІШАСА, ἢ
АЧУЩІИ ПРИШЕЛЕТВОКАША ЗЕМЛЮ: ЯКѢ НЕПЛОДЫ РОДИ
СѢДМЪ, ἢ МНОГАСА ВЪ ЧАДѢХЪ НЪЗНЕМОЖЕ. ГДЪ МЕРТВІТЪ ἢ
ЖИВІТЪ, НИЗВОДИТЪ ВО АДЪ ἢ ВОЗВОДИТЪ, ГДЪ
ОУБОЖИТЪ ἢ БОГАТІТЪ, СМІРЯЕТЪ ἢ ВЪСІТЪ,
ВОЗСТАВЛЯЕТЪ ὡ ЗЕМЛІ ОУБОГА ἢ ὡ ГНОЩИА
ВОЗВІЗЯЕТЪ НІЦА: ПОСАДИТИ СЪГО СЪ МОГУЩИИИ ЛЮДІИ,
ἢ ПРЕТОЛЪ СЛѢВЫ ДАА ВЪ НАСЛѢДІЕ СМЪ:

НА Я: ДААН МОЛІТВѢ МОЛЩЕМУСА ἢ БЛГВН ЛѢТА
ПРѢНАГѢ. ЯКѢ НЕ ОУКРѢПЛЯЕТСА СІЛЕНЪ МЪЖЪ
КРѢПОСТІЮ СВОЕЮ: ГДЪ НЕМОЩИНА СОТВОРН СОПОСТАТА СЪГО,
ГДЪ СѢТЪ.

καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,
Ἄλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ
γινώσκειν τὸν Κύριον καὶ ποιεῖν κριμα καὶ δικαιοσύνην ἐν
μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς στίχους δ'

Τέλος: Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς
κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν· καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς
βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρασ χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου.

(Κεφ. γ' 1)

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Ἀββακούμ, φράσον.

Ἀρχή: Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε,
κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων
γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ
παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν
ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν
ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. Ἐκάλυψεν
οὐρανούς ἢ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἢ
γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν
αὐτοῦ· καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. Πρὸ
προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς
παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ. Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἢ γῆ·
ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη. Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν
βουνοὶ αἰώνιοι· πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον·
Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται καὶ σκηναὶ γῆς
Μαδιάμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ
θυμὸς σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ

На 5: да не хвалитца премъдрый премъдростію своєю, и
да не хвалитца сильный сілою своєю, и да не хвалитца
богатыи богатствомъ своимъ. Но ѿ сѣмъ да хвалитца
хвалѣніемъ, ꙗже разумѣти и знати гда, и творити
сдѣл и правдѣ поведѣ землѣ.

На 6: Гдѣ възиде на нбсѣ и возгремѣ: тои сдѣлти
концѣмъ землѣ, прѣвнъ сый, и дастъ крѣпость царѣмъ
нашимъ и вознесѣтъ рогъ христѣ своегѣ.

Слѣва, и нынѣ.

Пѣснь четвѣртѣ.

Млтва аввакума пророка.

(Вн. прр. аввакума, глв. 1)

Слѣва истоцѣніе аввакума казѣтъ:

Слѣва сілѣ твоѣ, гдѣ.

Гдѣ, ѡслышахъ сдѣхъ твоѣ и ѡбоахъ: гдѣ, разумѣхъ
дѣла твоѣ и ѡжадохъ: поведѣ двоѣ живѣтнѣ
познанъ бдешн: внигда приближитица лѣтѣмъ,
познаешнца: внигда прѣити времени, іавншнца: внигда
смдтѣтица дшн моѣ во гнѣвѣ, млть (твоѣ)
поманѣшн. Бѣ ѿ юга прѣидѣтъ, и стѣи и з горѣ
приосѣнѣнныа чащи: покрѣ некеѣ добродѣтель сѣгѣ, и
хвалѣніа сѣгѣ исполнѣ землѣ. И сіѣніе сѣгѣ іакѣ свѣтъ
бдѣтъ: рѣзи въ рѣкахъ сѣгѣ, и положн любовѣ
державнѣ крѣпости своеѣ. Прѣд лицѣмъ сѣгѣ прѣидѣтъ
слово, и изыдѣтъ на поле при ногѣ сѣгѣ. Стѣ, и
подвнжѣца землѣ: призрѣ, и растѣаша іазыцы:
стрѣшнца горы нждѣю, и растѣаша холми вѣчнн,
шѣствѣа вѣчнаа сѣгѣ, за трѣдѣ видѣша селѣніа
сѣгѣ, ѡбоахъ и кровы землѣ мадіамскѣ. Бдѣ

τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ. Ὁψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὄπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγόσεις γῆν καὶ ἐν θυμῷ πατάξεις ἔθνη. Ἐξηλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τὸν χριστόν σου ἐλήλυθας· ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμούς ἕως τραχήλου εἰς τέλος. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς· διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς στίχους η'

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρωσιν.

Εἰς στίχους ς'

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Εἰς στίχους δ'

Τέλος· Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

вз рѣкѣхъ прогнѣваешисѧ, гдѣ; ѣдѧ въз рѣкѣхъ ѣроуть твоѧ; ѣли въз мѡри оустремленіе твоѡ; ѣкѡ вєдєши на кони твоѧ, ѣ ѣждєніе твоѡ спасєніе. Налацѧ наладєши лѣкѡ твоѡ на екіптры, глєтѡ гдѣ: рѣкѧми разєдєтєѧ зємлѧ. Оўзрѧтѡ тѧ ѣ поволатѡ людїє, рѧсточѧ вѡды шєртѡѧ ѣгѡ: дадє бєздѧ глѧсѡ євоѡ, вєсотѧ привидѣніѧ євоѧ: вѡзвєжєѧ єолнце, ѣ лѣнѧ стѧ въз чїнѣ євоѡмѡ: вѡ вѣтѣтѣ стрѣлы твоѧ поѣдѡтѡ, въз влєстѧнїи мѡлнїи ѡрѡжїи твоѡхѡ. Прєцєнїємѡ оўмѧлншн зємлю ѣ ѣроутїю ннзложїшн ѣзѡкнн. ѣзшєлѡ єсн вѡ єпнїє людїи твоѡхѡ, єптн помѧзѧннѡ твоѧ, вложнлѡ єсн вѡ глѡвѡ бєззѧкѡннѡхѡ ємєртѡ, вѡзвєжєлѡ єсн оўзѡ дѧжє до вѡн въз конєцѡ: разрѣкѡлѡ єсн вѡ ѣзтѡплєнїи глѡвѡ єнлѡнѡхѡ, єотрѧсѡтѡ въз нєї: развєрзѡтѡ оўзѡдѡ євоѧ ѣкѡ єнѣдѧѡннїцїи тѧї. ѣ навєлѡ єсн на мѡрє коннн твоѧ, ємѡцїѡцнѡ вѡды мнѡгн. Сохранїшєѧ, ѣ оўвоѡєѧ єрдцє мѡѡ ѡ глѧсѧ молнѡтѡвѡ оустєнѡ мѡїхѡ, ѣ внїдє трєпєтѡ въз кѡсѡтн мѡѧ, ѣ вѡ мнѣ ємѡтѣѧ крѣпѡстѡ мѡѧ: почїю въз дєнѡ єкѡрєкн мѡєѧ, да вѡзїдѡ въз людн прншєлєтѡѧ мѡєгѡ. На ѣ: Зѧнє ємѡковѡ нє плѡдопрннєєтѡ, ѣ нє вѡдєтѡ рѡдѧ въз лѡзѡхѡ: єолжєтѡ дѣлѡ мѧєлнннѡє, ѣ полѧ нє єотѡорѡтѡ ѣдн. На 5: ѡєкѡдѣшѧ ѡвѡцѡ ѡ пнцн, ѣ нє вѡдєтѡ вѡлѡвѡ прн ѣєлєхѡ. ѣзѡ жє ѡ гдѣ вѡзрѧдѡєѧ, вѡзвєєлѡєѧ ѡ вѡѣтѣ єпѣтѣ мѡѡмѡ. На 6: Гдѣ бѣѡ мѡї єнлѧ мѡѧ, ѣ оўчнннѡтѡ нѡзѣтѣ мѡнѡ на єѡєршєнїє, ѣ на вѡєѡкѧл вѡзвѡднѡтѡ мѧ, єжє повѣднѡтн мнѡ въз пѣєннн єгѡ.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ
αὐτοῦ. Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου.

(Κεφ. ς' 9)

Ἡσαΐου προρρήσεις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Ἄρχῃ· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ἐν νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι
φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε,
οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς
οὐ μὴ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ
ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.
Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδεισαν· γνόντες δέ,
αἰσχυνθήτωσαν. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν
πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην
δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτὸς σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶην οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ
ιατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ
ἀπώλεσας καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς στίχους η'

Πρόσθεες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεες αὐτοῖς κακά τοῖς
ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν
θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν.

Εἰς στίχους ς'

Καὶ ὡς ἡ ᾠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ᾠδῖνι αὐτῆς
ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε· ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ
ᾠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν· πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν
ἐπὶ τῆς γῆς.

Слѣва, ѡ нынѣ.

Пѣснь Пятая

Мѣтва Исїи пророка.

(Вн. прр. Исїи, глв. ѳс, ст. ѧ-ѧ)

Исїи пророчєніє, мѣтва вѣщши:

Гдѣ, вѣже нѣшѣ, мѣрѣ дѣждѣ нѣмѣ.

Ѡ нѣщѣ оутренюетѣ дѣхѣ мѣѡ кѣ текѣ, вѣже, занѣ
свѣтѣ повелѣнїѣ твоѡ на землѣ: прѣвдѣ наѣчїтєса,
жнвѣщїи на землѣ. Прєстѣ во нечєстївїи: вєлѣкѣ, ѡже
не наѣчїтєса прѣвдѣ на землѣ, ѡстїнны не сотворѣтѣ:
да вѣзметєса нечєстївїи, да не вѣдїтѣ слѣвы гдѣни.
Гдѣ, вѣсокѣ твоѡ мѣшца, ѡ не вѣдѣша, раздѣвѣше
же постыдѣтєса: рѣвностѣ прїїметѣ людї не-
накѣзанныѣ, ѡ нѣѣ Ѡгнь сѣпостѣты поѣстѣ. Гдѣ вѣже
нѣшѣ, мѣрѣ дѣждѣ нѣмѣ, вєлѣ во воздѣлѣ сѣнѣ нѣмѣ.
Гдѣ вѣже нѣшѣ, стѣжї ны: гдѣ, рѣзвѣ текѣ ѡнѣгѣ не
вѣмы: ѡма твоѣ ѡменѣемѣ. Мѣртвїи же жнвѣтѣ не
ѡмѣтѣ вѣдѣтї, нїжѣ вѣрѣкє вѣскрєлѣтѣ: сєгѣ рѣдї
навѣлѣ сѣнѣ ѡ погѣнїлѣ сѣнѣ, ѡ вѣлѣлѣ сѣнѣ вєлѣкѣ
мѣжеєкѣ полѣ ѡхѣ.

На ѡ:

Приложї ѡмѣ слѣ, гдѣ, приложї слѣ слѣвнымѣ землѣ.
Гдѣ, вѣ скѣркѣ помѣнѣхомѣ тѣ, вѣ скѣркѣ мѣлѣ
накѣзѣнїє твоѣ нѣмѣ.

На ѣ:

ѡ ѡкѣ волѣцїѣ прѣблїжѣетєса рѣдїтї ѡ вѣ волѣзнї
сѣѣнѣ вѣскрїчѣ, тѣкѣ вѣхомѣ возлѣблєннѣмѣ твоємѣ.
Стѣрѣха рѣдї твоєгѣ, гдѣ, во чрѣвѣ прїѣхомѣ ѡ повѣлѣ-
хомѣ, ѡ рѣдїхомѣ дѣхѣ сѣнѣ твоєгѣ, сѣгѣ

Εἰς στίχους δ'

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Τέλος· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ·

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε, λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρῦβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου.

(Κεφ. β' 3)

Ἐκ θηρὸς ἐκραύαζεν Ἰωνᾶς λέγων·

Ἀρχή· Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιτίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

Εἰς στίχους η'

Καγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυσ ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Εἰς στίχους ς'

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου

ГОТВОРИХОМЪ НА ЗЕМЛѢ:

На д':

НЕ ПАДѢМЪ, НО ПАДѸТЕА ВЪ ЖИВѸЩІИ НА ЗЕМЛѢ.

ВОСКРѢСѸТЪ МЕРТВѢИ И ВОСТАНѸТЪ ИЖЕ ВО ГРѢБѢХЪ, И ВОЗРАДѸЮТЕА ИЖЕ НА ЗЕМЛѢ: РОСА БО, ІАЖЕ Ѿ ТЕБѢ, И ИЩЕЛѢНІЕ ИМЪ ЁСТЬ, ЗЕМЛѦ ЖЕ НЕЧЕСТІВЫХЪ ПАДѸТЪ.

ИДѢТЕ, ЛЮДІЕ МОИ, ВНИДИТЕ ВО ХРАМИНѸ ВѦШѸ, ЗАТВОРИТЕ ДВѢРИ СВОѦ, ОΥΚΡΥΠΤЕА ΜΑΛΩ ΕΛΗΚΩ ΕΛΗΚΩ, ΔΟΝДЕЖЕ МИМОИДЕТЪ ГНѢВЪ ГДЕНЬ.

ГЛАВА, И НЫНѢ.

ПѢСНЬ ШЕСТАЯ.

МѦТВА ІΩΝΥ ΠΡΟΦΕΤΑ.

(Вн. прѣр. Іώνυ, глв. в, ст. г-д)

Ѿ СВѢРА ВОЗЗВА ІΩΝА ГЛАГОЛА:

ІАКЪ ПΡΟΦΕΤΑ ІΩΝѸ ΕΠΗ ΗΑΞ, ΓΔИ.

ВОЗОПѢХЪ ВЪ СКОРБИ МОЕИ КО ГДѸ БГѸ МОЕМѸ, И ОΥΕΛЫША ΜΑ: ИЗЪ ЧРЕВА АДОУА КОПЬ МОИ, ОΥΕΛЫШАМЪ ЕСИ ГЛѢХЪ МОИ. ѾВЕРГЛЪ ΜΑ ЕСИ ВО ГЛУБИНИ СЕРДЦА МОРЕКАГѸ, И РѢКИ ѾВЫДОША ΜΑ: ВѢА ВЫСОТЫ ТВОѦ И ВѸЛНЫ ТВОѦ НА МНѢ ПРЕНДОША. И АЗЪ РѢХЪ: ѾРІНДЕА Ѿ ѸЧІЮ ТВОЕЮ ЕДА ПРИЛОЖѸ ПРИЗРѢТИ ΜΗ КО ХРАМѸ СТОМѸ ТВОЕМѸ; ВОЗЛІАЕА НА ΜΑ ВОДА ДО ДѸШИ МОЕА, ВѢЗДА ѾВЫДЕ ΜΑ ПОСЛѢДНАА.

На и: Понрѣ глава моа вь разсѣлныи горѣхъ, снндохъ вь зѣмлю, еажѣ версѣ еа закльпи вѣчнѣи: и да възидетъ изъ иетлѣнѣа живѣтѣ моѣ кѣ тебѣ, гдѣи бже моѣ.

На ε: Внегда скончаватисѣа ѿ мене дѣшнѣ моѣи, гдѣа поманѣхъ, и да прѣидетъ кѣ тебѣ молѣтва моа ко храмѸ стѣомѸ твоемѸ.

ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς στίχους δ'

Τέλος· Φυλασσόμενοι μάτια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ἠὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ

Προσευχή τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

(Δανιήλ, κεφ. γ' 26)

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Ἀρχή· Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθειᾶι αἱ ὁδοί σου, καὶ πασαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συντηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ

На д: Хра́ниши́и ѿсѣтнаа ѿ лѡжнаа мѣть своѡ ѡсѣтѣнша.

И́зъ же со глѣсомъ хвалѣнїа ѿ ѿсповѣданїа пожрѣ тебѣ, ѣли́ка ѡбѣща́хъ, возда́мъ тебѣ во спѣше моѡ гдѣви.

Глѣва, ѿ нынѣ.

Пѣснь седми́а.

Мѣтва сѣты́хъ трѣхъ ѡтрокѡвъ:

(Вн. пѣр. Дани́ла, глв. г, ст. кс-їз)

Хвала́ пла́мень оугаша́етъ трѣхъ ѿношъ.

Ѳтѣцъ ѿ насъ бже, блгогловѣнъ ѣси.

Блгвѣнъ ѣси, гди, бже ѡтѣцъ наснхъ, хва́льно ѿ просла́влено ѿма твоѡ во вѣки, ѡ́къ прѣнъ ѣси ѡ вѣѣхъ, ѡ́же сотвори́лъ ѣси́ намъ, ѿ вѣа дѣла́ твоа ѿстинна, ѿ прѣви пѣтїѡ твои, ѿ вѣи сдѣи твои ѿстинни: ѿ сдѣвѣ ѿстинны сотвори́лъ ѣси́ по вѣѣмъ, ѡ́же навѣлъ ѣси́ на ны ѿ на грдѣх сѣты́ ѡтѣцъ наснхъ ѿѣлїмъ: ѡ́къ ѿстинною ѿ сдѡмъ навѣлъ ѣси́ сїа вѣа на ны грѣхъ рѣди наснхъ. ѡ́къ согрѣшнѡмъ ѿ беззакѡнновахомъ ѡсѣпнѣше ѡ тебѣ, ѿ прегрѣшнѡмъ во вѣѣхъ, ѿ заповѣдїи твои́хъ не послѣшахомъ, ниже соблюдо́хомъ, ниже сотвори́хомъ, ѡ́коже заповѣдалъ ѣси́ намъ, да бл҃го намъ вѣдетъ. ѿ вѣа, ѣли́ка сотвори́лъ ѣси́ намъ, ѿ вѣа, ѣли́ка навѣлъ ѣси́ на ны, ѿстиннымъ сдѡмъ сотвори́лъ ѣси́, ѿ прѣдалъ ѣси́ насъ въ рѣки врагѡвъ беззакѡнныхъ, мѣрзкнхъ ѡсѣпнѣннѡмъ, ѿ царю́ непрѣвѣднѡ ѿ лѣкѣнѣшѡ пѣче вѣа зема́н. ѿ нынѣ нѣсть намъ

τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἰβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος. Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν. Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἢ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθὲν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς. Ἄλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβεῖ. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς ὁ μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθη, καὶ πίσση καὶ στυππίω καὶ κληματίδι. Καὶ διεχεῖτο ἢ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ

Ѡвѣрзѣти о҃убѣ: ст҃дх ѿ поношенїе вѣхомз раво́мз твоѣмз ѿ ч҃дшымз тѧ. Не предаждь о҃убо насз до конца ѿмене твоегѡ рѧди, ѿ не разорѣ завѣта твоегѡ, ѿ не ѡстаѣи мѧти твоєѧ Ѡ, насз, авраама рѧди возлюбленнагѡ Ѡ тебе, ѿ за ісаака раба твоегѡ ѿ іһла ст҃аго твоегѡ, ѿмже г҃лмз єси о҃умножити єѣма ѿхз, іакѡ звѣзды небесныѧ ѿ іакѡ перо́кз вєкряѧ мѡра. Іакѡ, вѣко, о҃умалихомса паче вєѣхз іазыкз, ѿ єсмь смиренн по вєєѧ землѧ днєсь грѣхз рѧди нашіхз, ѿ нѣсть во вєєма єє княза ѿ прѡрока ѿ вождѧ, ниже вєєожженїѧ, ниже жєртвы, ниже приношенїѧ, ниже кадїла ни мѣста, єже пожрєти предъ тобою ѿ ѡвѣрѣти мѧть: но дшєю сокршєнною ѿ дшхомз смиреннымз да прїѧти бѣдемз. Іакѡ во вєєожженїихз ѡвнихз ѿ іһнчхз ѿ іакѡ во тмѧхз аг҃нєцз т҃шчыхз, тѧкѡ да бѣдетз жєртѡа нѧша предъ тобою днєсь, ѿ да євєршїтєса по тебѣ, іакѡ нѣсть ст҃дѧ о҃повѧящымз на тѧ. ѿ нѣтє возслѣдемз вєѣмз єрдєцємз ѿ воїмєса тебе ѿ ѿцємз лицѧ твоегѡ: не посрамѧ насз, но єотѡрѧ єз нѧми по крѡтѡстѧ твоєѧ ѿ по мнѡжєствѣ мѧти твоєѧ, ѿ ѿзмѧ насз по чдєєємз твоѣмз, ѿ даждь слѧвѣ ѿмени твоємѣ, г҃дн. ѿ да посрамѧтєса вєи іавлѧющїи раво́мз твоѣмз слѧвѧ, ѿ да постыдѧтєса Ѡ вєѧкїѧ єнлы, ѿ крѣпѡстѣ ѿхз да сокршїтєса, ѿ да раздмѣютз, іакѡ ты єси гдѣ бг҃ єдинн ѿ слѧвєнз по вєєѧ вєєєннѣѧ. ѿ не прєстѧша вєєргшїи ѿхз слдгн царєвы, жг҃щїє пєцїь нѧфѧ, ою ѿ смолѡю, ѿ ѿзгрѣбьими ѿ хвѧртїємз: ѿ разлнѧѧцєса пламень над пєцїю на лѧктїѧ чєтѣрєдєсѧть дѣвѧть, ѿ ѡбѣдє ѿ пожжє, ѿхже

διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὐς εὔρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

(Ἡ τῶν Τριῶν ὕμνησις, ἣν ἤδον Νέοι).

Εἰς στίχους η'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους ς'

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ'

Τέλος· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ

Ὕμνος τῶν ἀγίων Τριῶν Παίδων.

(Δανιήλ, κεφ. γ' 57)

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἢ κτιστῶν φύσις.

ὠβρѣте ѡкрестѣ пѣци халдѣйскѣа. ѡггѣж же гдѣнь снѣде кѣпнѡ сѣ сѣцими со азарїею вѣ пѣць н ѡтрасѣ пламень ѡгненнѣй ѡ пѣци н сотворѣ срднее пѣци ѡакѡ дѣхъ росѣ шдмѣць: н не прикоснѣа нѣх ѡниѡдѣ ѡгнь н не ѡикорбѣ, ниже сѣсѣжи нмѣ. Тогдѣ тѣн трѣе ѡакѡ сдѣнными оустѣи поѡхѣ н благословѡхѣ н сѡвѡхѣ бѣа вѣ пѣци, глаголюще:

Росѡю пѣци, трѣхъ хвалѣ ѡнѡшѣ.

На ѡ:

Блѣвѣнѣ сѣи, гдѣн, бѣже ѡтсѣцѣ нѡшнѣхъ, н прѣпѣтѣй н прѣвозносѣмый ко вѣки, н блѣвѣно нмѣ сѡвѣкѣ тѣвоѣ сѣтѡе, н прѣпѣтѣе н прѣвозносѣмоѣ ко вѣки.

На ѣ:

Блѣвѣнѣ сѣи ко храмѣ сѣгѣа сѡвѣкѣ тѣвоѣ, н прѣпѣтѣй н прѣвозносѣмый ко вѣки. Блѣвѣнѣ сѣи, вѣдѡи бѣздѡны, сѣдѡи на хѣрѡвѣимѣхѣ, н прѣпѣтѣй н прѣвозносѣмый ко вѣки.

На ѡ:

Блѣвѣнѣ сѣи на прѣтѡлѣ сѡвѣкѣ цѣрѣкѣа тѣвоѣ, н прѣпѣтѣй н прѣвозносѣмый ко вѣки. Блѣвѣнѣ сѣи на тѣвѣрди некѣснѣи, н прѣпѣтѣй н прѣвозносѣмый ко вѣки.

Сѡвѣа, н нынѣ.

Пѣснь ѡсѡдѣ.

Пѣснь сѣгѣхъ трѣхъ ѡтрокѡвѣ

(Вн. прр. Данїїла, глв. г')

Вѣкѣ вѡспѡи сѡздѡннѣхъ сѣстѣсѣтѡ:

Ἀρχή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα, πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύχτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους η'

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς

Γὰρ, πόητε δ'ελά, ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки.
Благословіте, всѣ д'ελά г̑днѣ, г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте, ѡг̑ли г̑днѣ, небеса̑ г̑днѣ г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте, воды всѣ, ѡже превыше небеса̑, всѣ е̑ны г̑днѣ г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте, солнце ἡ луна, свѣзды небеса̑ныя, г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте, вѣтра̑ дождь ἡ роса, всѣ д'вѣи г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте, огонь ἡ вѣтр̑, ст'ды ἡ зно̑я г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте, росы ἡ и̑ней, лёд̑з ἡ м'р'з̑з, г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте, е̑ны ἡ е̑в'з̑и, н'ощи ἡ днѣ г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте свѣт̑з ἡ т'ма̑, м'олнѣ ἡ ѡблаци, г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте з̑емля̑, горы ἡ холми, ἡ всѣ прозвѣяуща̑ на нѣй г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте, и̑сточники, мор̑ ἡ р'ѣки, к'чти ἡ всѣ д'в'ж'ца̑мса в'з вода̑х̑ г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки.

На ѱ:

Благословіте, всѣ пт'ицы небеса̑ныя, свѣр'ѣ ἡ всѣ е̑к'пти г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки. Благословіте, сынове̑ человек'чест'и̑, да благословіте̑ и̑ль г̑дѣ, πόηте ἡ πρεвозносіте ε̑гò во в'ѣки.

αἰῶνας.

Εἰς στίχους ζ'

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχὰι δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ'

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον· ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ

ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου

(Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, κεφ. α' 46)

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεόν, Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρῇ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν

На 5:

Благословите сщєнницы гдѣни, рабѣ гдѣни, гдѣ, пойте и превозносите єго во вѣки. Блгословите, дщєи и дщєи прѣвнычъ, прѣвнїи и смирєннїи єрдцємъ, гдѣ, пойте и превозносите єго во вѣки.

На 4:

Блгословите, ананїа, азарїа и мїсаїлъ, гдѣ, пойте и превозносите єго во вѣки.

Блгословите аплїи, прѣрѣцы и мчѣнцы гдѣни гдѣ, пойте и превозносите єго во вѣки. Блгословимъ оца, и сїна, и сѣго дха, гдѣ. Нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Хвалїмъ, блгословимъ, поклонѣемъ гдєви, поюще и превозносаще во вѣ вѣки.

ПѢСНЬ ДВѢДЦАД.

ПѢСНЬ ВЦЫ.

(Евѣнг. ѿ дѣкїи, глв. 4, ст. мс. н5)

Сїна поетъ и мѣрь ѡтроковїца.

Бѣъ въ пѣснєчъ велїчѣемъ.

И речє мрїѣмъ: велїчїтъ дшѣ моѣ гдѣ, и возрѣдовемъ дхъ моѣ ѡ вѣтє єпєтє моємъ.

Иѣкѣ прїзрѣ на смїрєнїє рабѣ своєѣ: єє во, ѡннѣтє ѡублажѣтъ мѣтє вєн рѣдн.

Иѣкѣ сотворн мнѣтє велїчїє єнльнїи, и єтѣ ѣмѣ єгѣ: и мѣтѣ єгѣтє въ рѣды рѣдѣвъ кощїымѣтє єгѣтє.

Сотворн держѣвѣтє мѣшцєю своєю: рѣстѣчн гѣрдѣмъ мѣслїю єрдца иѣчъ.

Нїзложн єнльнѣтє со прєстѣвъ, и вознєсєтє смїрєннѣмъ,

ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας
ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ,

τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρομοῦ.

(Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, κεφ. α' 68)

Ἀρχή: Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ Παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ
ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρασ
σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς
ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος
Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν
Πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Εἰς στίχους η'

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ
δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ,
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς στίχους ς'

Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ
γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει
ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς στίχους δ'

ἄλчдщыа ἡπόλνη κλῆγз, ἡ κοгаτᾶщыаа ѿпѣсти
тщы.

Воспріятъ іїла ѿтрока своегò, поманѣти мѣти,
їакоже глагола ко ѿтцѣмъ нашимъ, авраамѣ ἡ сѣмени
ѣгò до вѣка.

МѢТѢ ЗАХАРІИ,

ѿтца предотѣва.

(Ἐνάγγ. ѿ Λύκῃ, глв. ᾗ, ст. ἕη-π)

Захаріа блгословлетъ ѿтрочатѣ рождѣніе.

Блгвѣнз гдѣ вѣз іїлевз, їакѡ порѣсти ἡ сотворѣ
нзбавлѣніе людемъ своімъ. ἡ воздвѣже рогъ спїіа
намъ, вх домѣ дѣда ѿтрока своегò. Іакоже глагола
оугты сѣгѣхъ сѣщнхъ ѿ вѣка прѣрòккѣ ѣгò. Спїіе ѿ
врѣгъ нашнхъ ἡ нзѣ рѣкѣ вѣгъхъ ненавїдѣщнхъ насъ.
Сотворїти мѣть со ѿтцѣи нашими ἡ поманѣти за-
вѣтѣхъ сѣгѣи своїи.

На ѧ:

Клѣтвѣ, ѣюже клѣтеа ко авраамѣ ѿтцѣи нашемѣ,
дѣти намъ, вѣз стрѣха, нзѣ рѣкѣ врѣгъ нашнхъ
нзбавльшымъа, елѣжїти ѣмѣ преподобїемъ ἡ
прѣвдою прѣд̄ нїмъ вѣд̄ днїи животѣи нашегò.

На ̄:

ἡ ты, ѿтрочѣ, прѣрòккѣ вѣшнагò наречїшнѣа:
прѣд̄нѣши во прѣд̄ лицѣмъ гд̄ннмъ, оуготòвати пѣти
ѣгò: дѣти рѣзѣмъ спїіа людемъ ѣгò, во ѿрѣблѣніе
грѣгъхъ нхъ, мнлосѣрдїа рѣдн мѣти вѣа нашегò.

На ̄:

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Κυριακὴ, μετὰ τὸν Εἰρμόν, τό· Ἐξιόν ἐστιν· εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὴν Καταβασίαν, Συναπτὴ, τό· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὸ Ἑωθινὸν Ἐξαποστειλάριον.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, λέγομεν τὰ Φωταγωγικὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω.

Τοῦ α'

Τῇ Δευτέρᾳ: ...προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ: ...πρεσβείαις, Κύριε, τοῦ Προδρομοῦ, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ: ...δυνάμει, Κύριε, τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ: ...πρεσβείαις, Κύριε, τῶν Ἀποστόλων καὶ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ: Λέγομεν αὐτὸ δῖς· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ... πρεσβείαις, Κύριε, τῶν Ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ... πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

Τοῦ β' λέγοντες πάντοτε· πρεσβείαις τοῦ (ἁγίου τοῦ ναοῦ).

Въ нѣхже по свѣтѣхъ ѣсть нѣкъ востокъ свѣше, гвкѣтиса во тмѣ ѡ свѣни смѣртнѣй сѣдѣщимъ: Напрѣкнѣти нѡги нѡша на пѣть мѣренъ.

Глѡва, ѡ нынѣ.

Ѣще о҃бѡ нѣсть недѣла, по ѡрмосѣ, достѡйно ѣсть:

Ѣще же недѣла, по катавасїи, ѣктенїа.

Сѣтъ гдѣ бѣтъ нѡшъ. Трїжды, ѡ свѣтїленъ. Ѣще же ѣсть четвѣредесѣтница, глаголемъ свѣтїльны въ сдѣнїшїи глѣсъ по трїжды. Въ ѡсполнѣнїа же свѣтїльнѡвъ глаголемъ сїце.

Въ понедѣльникъ о҃бѡ: Предстѣтельствы безплѡтнѣхъ твѡнѣхъ, ѡ сїсї ма.

Во вторникъ: Млѣтвѡми гдѣ, прѣтѣни твѡегѡ, ѡ сїсї ма.

Въ срдѣ ѡ пѡтѡкъ: Сїлюю гдѣ, крѣтѡ твѡегѡ, ѡ сїсї ма.

Въ четвѣртѡкъ: Млѣтвѡми гдѣ, ѡплѡ твѡнѣхъ, ѡ сѣтїтеле нїколѡа, ѡ сїсї ма.

Въ сдѣвѡтѣ глаголетъ сїѣ двѣжды. Въ пѣрвомъ о҃бѡ: Млѣтвѡми гдѣ, свѣтѣхъ твѡнѣхъ, ѡ сїсї ма. Во вторѡмъ же: Млѣтвѡми гдѣ, вѣы, ѡ сїсї ма.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ

(ἐκ τρίτου ψαλλόμενα)

Ἦχος α'

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων, Χριστέ, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ... καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β'

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον ἐξαπόστειλον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, ... καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ'

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, ... καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ'

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, ... καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. α'

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, ... καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β'

(Προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων), κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον.

Ἦχος βαρῦς

(Προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων), φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'

Φῶς ὑπάρχων, Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, ... καὶ σῶσόν με.

СВѢТІЛЬНЫ

ПОДЪВНѢ ПО ГЛАСѢ, ТРИЖДЫ.

Γλῆς α̇:

СВѢТЪ ВОЗРІАЙ ГДН, ДШШ МОЮ ѠЧНІСТИ Ѡ ВІАКАГѠ ГРѢХА, ..., Ѡ СПІІ МА.

Γλῆς β̇:

СВѢТЪ ТВОЙ ПРИСНОСЪЦНИЙ НИЗПОСЛН ХРТѢ БЖЕ, Ѡ ПРОСВѢТН ѠЧН ТАЙНЫА СЕРДЦА МОЕГѠ, ..., Ѡ СПІІ МА.

Γλῆς γ̇:

НИЗПОСЛН СВѢТЪ ТВОЙ ХРТѢ БЖЕ, Ѡ ПРОСВѢТН СЕРДЦЕ МОЕ, ..., Ѡ СПІІ МА.

Γλῆς δ̇:

СВѢТЪ ВОЗРІАЙ МІРѢ ТВОЕМѢ, ВО ТЬМѢ ДШШ МОЮ СЪЦІЮ Ѡ ВІАКАГѠ ГРѢХА ѠЧНІСТИ, ..., Ѡ СПІІ МА.

Γλῆς ε̇:

СВѢТОДАКЧЕ ГДН, НИЗПОСЛН СВѢТЪ ТВОЙ, Ѡ ПРОСВѢТН СЕРДЦЕ МОЕ, ..., Ѡ СПІІ МА.

Γλῆς ς̇:

ПРЕДСТАТЕЛЬСТВЫ ГДН, БЕЗПЛОТНЫХЪ ТВОИHX, НИЗПОСЛН ДШШАМЪ НАШЫМЪ СВѢТЪ ТВОЙ ПРИСНОСЪЦНИЙ.

Γλῆς ζ̇:

ВОЗДВІГНИ МА ГДН, КЪ ТВОЕМѢ ПЪСНОПЪНІЮ, Ѡ НАДЧІ МА ТВОРИТИ ВѠЛЮ ТВОЮ СТІИ, ..., Ѡ СПІІ МА.

Γλῆς η̇:

СВѢТЪ СЫЙ ХРТѢ, ПРОСВѢТН МА ТВОЮ, ..., Ѡ СПІІ МА.

**ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Τῆ Δευτέρα. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργε τῶν ἀπάντων τοὺς ἀνυμνοῦντάς Σε σῶζε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῆ Τρίτη. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων.

Τῆ Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ. Ἦχος β'.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον, Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανόν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ Σε ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα· Οἱμοί! γλυκύτατον τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῆ Πέμπτη. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν Σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης

Ἐξαποστειλάρην

ВСЕΛ СЕДМІЦЫ.

ВЪ ПОНЕДѢЛЬНИКЪ. ГЛ҃СЯ Г, САМОПѢСНУ.

НѢКО СВѢЗДАМИ ОУКРАСІВЫЙ ІАКѠ ВГ҃Ъ, И ТВОІМИ АГГЛЫ
ВСО ЗЕМЛЮ ПРОСВѢТІВЫЙ, СОДѢТЕЛЮ ВРѢХЪ, ПОЮЦЫА
ТѦ СП҃СІА.

БГОРОДНЧЕНЪ:

ГЛАДОСТЬ АГГЛѠВЪ, СКОРБѢЦИХЪ РАДОСТЬ, ХР҃ТІАНЪ
ПРЕДСТАТЕЛЬНИЦА ДБѠ М҃ТИ ГДНѠ, ЗАСТУПНІ НАСЪ, И
ИЗБѢВИ ВѢЧНЫХЪ МЪКЪ.

ВО ВТОРНИКЪ. ГЛ҃СЯ Г.

ПР҃ТЧѸ ІѠАΝΝΑ, И КР҃ТІТЕЛѠ СП҃СѠКА, ВО ПР҃РОЦѢХЪ
ПР҃РОКА, И ПԾСТ҃ІНИ КОСПИТ҃АНІЕ, ЕЛІСАБѢТИНО РОЖДЕНІЕ
КОСХВАЛИМЪ ВСО.

БГОРОДНЧЕНЪ:

ГЛАДОСТЬ АГГЛѠВЪ: ЗРН ВЪ ПОНЕДѢЛЬНИКЪ:

ВЪ СРѢДѸ И ПАТѠКЪ. ГЛ҃СЯ Б.

КР҃ТЪ - ХРАНИТЕЛЬ ВСЕΛ ВСЕЛЕННАМ, КР҃ТЪ - КРАСОТѦ ЦР҃КВЕ,
КР҃ТЪ - ВѢРНЫХЪ ОУТВЕРЖДЕНІЕ, КР҃ТЪ - АГГЛѠВЪ СЛѠВА И
ДЕМОНѠВЪ ІАЗВА.

КР҃ТОВГОРОДНЧЕНЪ:

ОУ КР҃ТѦ ПРЕДСТАЦИ, ТѦ БЕЗСѢМЕННУ РОЖДАША, И
РЫДАЮЦИ КОПІАШЕ: ОУВЫ СЛАДЧАШЕЕ ЧАДО, КАКѠ ЗАШЕЛЪ
ЕСНІ Ѡ ѠЧІЮ МОЕЮ; КАКѠ ВЪ МЕРТВЫХЪ ВМѢНИЛѠ ЕСНІ;

ВЪ ЧЕТВЕРТОКЪ. ГЛ҃СЯ Б.

ПОДОБЕНЪ: ЖЕНѠ ОУСЛЫШИТЕ:

ВО ВСО ПОДЕОЛНЧНЮ ТѢКШЕ ПРОПОВѢДАТЕ ХР҃ТѠВО Ѡ
ДБЫ СГ҃ОЕ КОПЛОЦЕНІЕ КОІЄТНННѸ, Ѡ ПРЕЛЕСТИ
ѠВРАЦІАЮЩЕ ІАЗЫКИ, И ПРОСВѢЦІАЮЩЕ, И ВЕΛ НАДЧАЮЩЕ

ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἁγίαν, Απόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρῶν, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε· καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν Σοι, Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς Σε σῶζε.

Θεοτοκίον. Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Ἡμεῖς ἐν Σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεὸν Σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν Σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· Σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

τῷ ᾧ почита́ти сѣ́ю, ἅгли сѣ́шкы.

Подобны:

Великаго началопастыря, ѿ иерарха всѣх, председателѣ мѣрлѣнскіекаго нїколаа хвалїмъ: мнѡгї во мѣжї сѣсе, неправеднѡ оумрѣти ѿмѣщїа, царю іавлѣтсѣ со ѡвлѣіемъ во снѣ, рѣшѣ неправедное ѿзреченїе.

Бѣгородиченъ:

Мріе чїстѣїшаа, златѣа кадїльнице, некмѣстїмагѡ бжествѣ прїѣтелище бѣвшее, въ нѣмже оцѣ блговоли, снѣ же вселїа, ѿ дхѣ сѣїи ѡсѣнївѣ тѣ оцроковїце показѣ бѣ.

Въ сѣбѣотѣ. Гласъ г'.

Иже ѿ мѣртвѣми ѿ живѣми ѡбладѣи іакѡ бѣ, ѿ сѣїи тѡїи всю зѣмлю просѣтївїи, содѣтелю всѣхъ, поїцыа тѣ сѣїи.

Бѣгородиченъ:

Мы ѡ тебѣ хвалїмѣ бѣ, ѿ кѣ бѣ тѣ ѿ мамы прѣстѣтельство, прѣтрѣ рѣкѣ тѡю невокрїмѣю, ѿ сокрѣшїи врагїи нѣша, тѡїмъ нїзпослѣ рабѡмъ помоць ѡ сѣїагѡ.

Καὶ εὐθὺς οἱ Αἴωοι.

Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ, ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἢ μνήμη Ἁγίου ἔχουσα μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τό· Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον·

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰδ' ἄλλη ἡμέρα, οὗτος:

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Αἰνεῖτε Αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Αὐτοῦ, Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε Αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταϊγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον Αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα Αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις Αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ Αὐτοῦ. Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι Αὐτῷ.

И љѣте хвалитны.

Ѣще оубо ѣсть недѣла, или влчній праздникъ, или стѣий, или великое славолюбие, поетца сице, великое дыханіе, въ прилѣчвшійса гласъ:

Великое дыханіе да хвалитъ гда. Хвалите гда съ нбсх, хвалите ѣго въ вышнихъ. Тебѣ подобаетъ пѣснь вѣѣ.

Ѣще же иныи день, сице:

Ѳаломъ рми.

Хвалите гда съ нбсх, хвалите ѣго въ вышнихъ. Хвалите ѣго въ аггли ѣго, хвалите ѣго въ силы ѣго. Хвалите ѣго солнце и луна, хвалите ѣго въ звѣзды и свѣтъ. Хвалите ѣго нбса нбсх, и вода иже превыше нбсх, да восхвалятъ имя гдне. Иже тои рече, и выша: тои повелѣ, и создаша. Погтаки ѡ въ вѣкх, и въ вѣкх вѣка: повелѣніе положи, и не мимω идетъ. Хвалите гда ѡ земли сміеве, и въ бѣзды: Ѣгнь, градъ, свѣтъ, голоць, дѣхъ вѣренъ, творѣщаа слово ѣго: Горы и въ холми, древа плодоносна, и въ кедри: свѣрїе и въ екопти, гадн и птїцы пернаты: царїе земетїи, и въ людїе, князи, и въ едїи земетїи: Юноши и дѣвы, старцы съ юнотами да восхвалятъ имя гдне: иже вознесѣа имя тогѡ единагѡ. Исповѣданїе ѣго на земли и на нбсї, и вознесѣтъ рогъ людїи свои. Пѣснь вѣбмъ рпбнымъ ѣго, синовомъ ии лѣвымъ, людемъ приближающимъ емаѣ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν· ἡ αἴνεσις Αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι Αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν Αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ Αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ρομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Εἰς στίχους στ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

Εἰς στίχους δ'

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ· αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακή, λέγε καὶ τοὺς δύο στίχους.

Στίχ. α'. Ανάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ Σου,

Ψαλμὸς ρμδ.

Воспойте гдѣви пѣснь нѡвѹ, хвалѣнїе ѣгѡ въ цркви прѣбныхъ. да возвеселѣтсѧ и҆нѧ ѡ сотворшѣмъ ѣгѡ, и сынове сїѡни возрадѹютсѧ ѡ црѣ своемъ: да восхвалятъ и҆ма ѣгѡ въ лицѣ, въ тѹмпанѣ и҆ псалтери да поютъ ѣмѹ. И҆коу блговолѣтъ гдѣ въ лѡдехъ своихъ, и҆ вознесѣтъ крѡткѣа во спсѣнїе. Восхвалятсѧ прѣбнии во слѡвѣ, и҆ возрадѹютсѧ на лѡжахъ своихъ. возношѣнїа бжїа въ гортани и҆хъ, и҆ мечи ѡбоюдѹт ѡстры въ рѡкахъ и҆хъ: сотворѣти ѡмщѣнїе во гзыцѣхъ, ѡблчѣнїа въ лѡдехъ: свѡзѡти цари и҆хъ пѣты, и҆ слѡвныа и҆хъ рѡчными ѡкѡвы желѣзными.

Ѫ заѣ начинѧемъ стїхїры на ѡ:

Сотворѣти въ нѣхъ сѡдъ напѣсанъ: слѡва сїа бѹдетъ вѣмъ прѣбнымъ ѣгѡ.

Ψαλμὸς ρη.

Хвалѣте бга во стѣхъ ѣгѡ, хвалѣте ѣгѡ во ѡтверженїи силы ѣгѡ.

На ѡ:

Хвалѣте ѣгѡ на силахъ ѣгѡ, хвалѣте ѣгѡ по мнѡжествѹ величествїа ѣгѡ. Хвалѣте ѣгѡ во глѡвѣ трѡбнѣмъ, хвалѣте ѣгѡ во псалтери и҆ гѡслехъ. Хвалѣте ѣгѡ въ тѹмпанѣ и҆ лицѣ, хвалѣте ѣгѡ во стрѡнахъ и҆ ѡрганѣ. Хвалѣте ѣгѡ въ кѹмвѡлѣхъ доброголасныхъ. хвалѣте ѣгѡ въ кѹмвѡлѣхъ восклицанїа. всѡкоѹ дыханїе да хвалитъ гдѧ.

Ѫще ѣсть недѣла глаголемъ и҆ сїи стїхї:

Стїхъ ѡ: Воскрѣнѣ гдѣн бжѣ мѡнѣ, да вознесѣтсѧ рѡка тѡа, не забѹди ѡбѡгнхъ тѡоихъ до конца.

μη ἐπιλάθη τῶν πενήτων Σου εἰς τέλος.

Στίχος β'. Ἐξομολογήσομαί Σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδία μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά Σου.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινόν, ἢ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ Σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ καταρα νενέκρωται, ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν: Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐ δοκήσας, δόξα Σοι.

Στίχ β': Ἦποβѣмѣа тѣбѣ гдѣ, вѣѣмѣ сѣрдцѣмѣ моѣмѣ, повѣѣмѣ вѣд чѣдѣлѣ твоѣ.

Глѣва, стѣхѣра ѣѣльскаѣ.

Ἦ нѣнѣ, настѣѣщѣѣ бѣгѣорѣднѣнѣ:

Прѣбѣгѣсловѣнна ѣсѣ бѣѣ дѣво, вѣплѣщшнмѣ во сѣ нѣз тѣбѣ ѣдѣ плѣннѣа, ѣдѣмѣ вѣззѣвѣа, клѣтѣа поѣтѣвѣа, ѣѣа вѣбѣоднѣа, смѣртѣ оѣмерѣтѣвнѣа, нѣ мѣ ѣжнѣхомѣ. тѣѣмѣ вѣспѣвѣѣѣѣѣ вѣпѣѣѣмѣ: бѣгѣсловѣнѣнѣ хѣтѣѣѣ бѣѣ бѣгѣвѣолнѣвнѣѣ тѣѣѣѣ, глѣва тѣбѣѣ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

Δόξα Σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαριστοῦμέν Σοι διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε, Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἶρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου (ἐκ γ').

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί Σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον

ГЛАГОЛѢНІЕ ВЕЛИКОЕ.

ГЛА́ВА ТРЕТЬЯ ПОКАЗА́ВШЕМУ НА́МЪ СВѢТЪ.

ГЛА́ВА ВЪ ВѢШНИХЪ БѢДЪ, ꙗ́ко на зема́ли мѣръ, въ челоуѣцѣхъ бѣговоленіе. Хвалѣмъ тѣ, бѣгословѣмъ тѣ, кланяемъ ти еѣ, глаголючимъ тѣ, бѣгодарѣмъ тѣ великіѣ рѣчи главы твоѣѣ. Гдѣ црѣю нбныи, бже оче вседержителю, гдѣ снѣ единородный ѿнсе хрѣте, ꙗ́ко стѣи дшѣ. Гдѣ бже, аггчѣ бжѣи, снѣ очь, вземлаи грѣхъ міра, помѣлѣи насъ: вземлаи грѣхѣи міра, прѣимѣ мѣтвѣ насѣ: сѣдѣи ѡдеснѣю оца, помѣлѣи насъ. ꙗ́ко ты сѣи сдѣи стѣ, ты сѣи сдѣи гдѣ, ѿнсе хрѣтѣ, во главу бѣга оца, ѡмѣнѣ.

На вѣкѣхъ дѣнь бѣгословѣю тѣ, ꙗ́ко вохваляю ѿма твоѣѣ во вѣки, ꙗ́ко въ вѣкѣхъ вѣка.

Сподѣби гдѣи въ дѣнь сѣи бѣзъ грѣхѣ сохрани́тиѣ насѣ. бѣгословѣнѣхъ сѣи гдѣи, бже отрѣцѣхъ насѣхъ, ꙗ́ко хвалою ꙗ́ко проглавлено ѿма твоѣѣ во вѣки, ѡмѣнѣ.

Бѣди гдѣи, мѣтѣ твоѣѣ на насѣ, ꙗ́коже ѡуповахомъ на тѣ.

бѣгословѣнѣхъ сѣи гдѣи, наѣчи ма ѡправдѣніѣмъ твоѣиѣ. **Трѣжды.**

Гдѣи, прѣбѣжице быѣхъ сѣи насѣ въ рѣдѣ ꙗ́ко рѣдѣ. ꙗ́ко рѣхъ: гдѣи, помѣлѣи ма, ꙗ́ко сѣлѣи дшѣ мою, ꙗ́ко согрѣшихъ третѣ.

Гдѣи, къ третѣ прѣбѣгѣхъ, наѣчи ма твоѣиѣи волю твоѣю, ꙗ́ко ты сѣи бѣхъ мой: ꙗ́ко ѡуп третѣ ꙗ́ко стѣи чнѣхъ животѣ, во свѣтѣ твоѣмъ ѡузримъ свѣтѣ. прѣбѣи мѣтѣ твоѣѣ вѣдѣциѣмъ тѣ.

стѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безсмертныи,

ἡμᾶς. (Ἐκ τρίτου)

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλεται γεγονωτέρα τῆ φωνῆ.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δ' ἔστι Κυριακὴ ψάλλομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν α', β', γ' καὶ δ' ἦχον τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Αἰσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ' ἦχον, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντα ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις Σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῆ οἰκουμένη, μόνη πολυέλεε.

Εἰ δ' ἔστι Τεσσαρακοστή, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα. Καὶ νῦν, λέγομεν οὕτω·

помнѣдѣ насъ. Трѣжды.

Гл҃ва, ѡ нынѣ:

Сѣдѣи безсмертнѣи, помнѣдѣ насъ.

Тѣже высочѣйшимъ гл҃гомъ:

Сѣдѣи вѣже, сѣдѣи крѣпкѣи, сѣдѣи безсмертнѣи, помнѣдѣ насъ.

Ѥще же ѣсть недѣла, глаголемъ тропарь воскреснѣи. Ѥ вѣ первыи оубо гл҃съ, Г, Ѣ, З, глаголемъ сѣи:

Днесь спсѣнїе мїръ бысть, поѣмъ воскресшемъ ѡз гроба, ѡ начальникъ жизни нашеѣ: разрѣшивъ бо смертїю смерть, побѣдѣ даде намъ ѡ велїю мѣть.

Во гл҃съ же В, Д, С, Ѥ, глаголемъ сѣи:

Воскрѣсъ ѡз гроба, ѡ оубо разтерзавъ сѣи ѡда, разрѣшивъ сѣи ѡсѣжденїе смертнѣи гдѣ, всѣ ѡ сѣтѣи врагѣ ѡзбавнѣи: ѡвнѣи же себѣ ѡплѣомъ твоимъ, пославъ сѣи ѡ на проповѣдь, ѡ тѣмнѣ мїръ твоѣи подалъ сѣи вселеннѣи, сдѣне многомѣтнѣе.

Ѥще же ѣсть четыредесѣтница, ѡлѣ ѡнъ дѣнь, не ѡмѣлѣи славолюбїѣ великаго: по хвалїтѣхъ, Гл҃ва, ѡ нынѣ, глаголемъ сѣи:

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΙΚΡΑ

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαριστοῦμεν Σοι διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι. Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ βρωτί Σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί Σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί Σου. Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ

СЛАВОСЛОВІЕ МАЛОЕ.

ТѢБѢ СЛАВА ПОДОБАЕТСЯ, ГДН БЖЕ НАШЪ, И ТѢБѢ СЛАВУ ВОЗЫМАЕМЪ, ОЦѸ, И СНѸ, И СТОМУ ДХѸ, НЫНѢ И ПРІСНУ, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ, АМІНЬ.

СЛАВА ВЪ ВѢШНИХЪ БГѸ, И НА ЗЕМЛИ МІРЪ, ВЪ ЧЕЛОВѢЦѢХЪ БЛГОВОЛЕНІЕ. ХВАЛИМЪ ТѦ, БЛГОСЛОВИМЪ ТѦ, КЛИНАЕМЪ ТИ СѦ, СЛАВОСЛОВИМЪ ТѦ, БЛГОДАРИМЪ ТѦ, ВЕЛИКІА РАДИ СЛАВЫ ТВОЕѦ. ГДН ЦРЮ НБНЫИ, БЖЕ ОЧЕ ВСЕДЕРЖИТЕЛЮ, ГДН СНЕ ѢДИНORОДНЫИ, ИИСЕ ХРТЕ, И СТЫИ ДШЕ. ГДН БЖЕ, АГЧЕ БЖІИ, СНЕ ОЧЬ, ВЗЕМЛАН ГРѢХЪ МІРА, ПОМІЛДИ НАСЪ: ВЗЕМЛАН ГРѢХИ МІРА, ПРІНМИ МЛТВУ НАШУ: СБДАН ОДЕСНЮ ОЦѦ, ПОМІЛДИ НАСЪ. ІАКЪ ТЫ ѢСИ ѢДИНЪ СТЫ, ТЫ ѢСИ ѢДИНЪ ГДЬ, ИИСЕ ХРТОСЪ, ВО СЛАВУ БГА ОЦѦ, АМІНЬ. НА ВСѦХЪ ДЕНЬ БЛГОСЛОВІЮ ТѦ, И ВОСХВАЛЮ ИМА ТВОЕ ВО ВѢКИ, И ВЪ ВѢКЪ ВѢКА. ГДН, ПРИБѢЖИЦЕ БЫЛЪ ѢСИ НАМЪ ВЪ РОДЪ И РОДЪ. АЗЪ РѢХЪ: ГДН, ПОМІЛДИ МѦ, ИСЦѢЛИ ДУШУ МОЮ, ІАКЪ СОГРѢШІХЪ ТѢБѢ. ГДН, КЪ ТѢБѢ ПРИБѢГОХЪ, НАУЧИ МѦ ТВОРИТИ ВОЛЮ ТВОЮ, ІАКЪ ТЫ ѢСИ БГЪ МОИ: ІАКЪ ОУ ТѢБѢ ИСТОЧНИКЪ ЖИВОТѦ, ВО СВѢТѢ ТВОЕМЪ ОУЗРИМЪ СВѢТЪ. ПРОБАВИ МАТЬ ТВОЮ ВѢДУЩИМЪ ТѦ. СПОДОБИ ГДН, ВЪ ДЕНЬ СЕЙ БЕЗЪ ГРѢХѦ СОХРАНИТИСѦ НАМЪ. БЛГОСЛОВЕНЪ ѢСИ ГДН БЖЕ ОТСЦЪ НАШИХЪ, И ХВАЛНО И ПРОСЛАВЛЕНО ИМА ТВОЕ ВО ВѢКИ, АМІНЬ. БГДН ГДН, МАТЬ ТВОѦ НА НАСЪ, ІАКОЖЕ ОУПОВАХОМЪ НА ТѦ. БЛГОСЛОВЕНЪ ѢСИ ГДН, НАУЧИ МѦ УПРАВДАНІСМЪ ТВОИМЪ. БЛГОСЛОВЕНЪ ѢСИ ВЛКО, ВРАЗУМИ МѦ УПРАВДАНІСМЪ ТВОИМЪ. БЛГОСЛОВЕНЪ ѢСИ СТЫИ, ПРОСВѢТИ МѦ УПРАВДАНІИ ТВОИМИ. ГДН, МАТЬ ТВОѦ ВО ВѢКЪ, ДѢЛА

παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τό: Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν·
Στίχος Α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους Σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ ἠψφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα Σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος Β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἔστιν.

Εἶτα· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἐλεός Σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. **Ὁ Ἱερεὺς·** Ὅτι σοῦ ἐστιν. **Τὸ Ἀπολυτικίον τῆς ἡμέρας.**

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, κ.τ.λ.

Εἰ δ' ἔστι Τεσσαρακοστή·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ... Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. **Ὁ Ἱερεὺς·** Ὅτι σοῦ ἐστιν. **Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τὸ·**

Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης Σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους Σου.

ρδкѸ твоеѸ не прѣзри: тебѣ подобаетъ хвала, тебѣ подобаетъ пѣніе, тебѣ слава подобаетъ, ѠцѸ, ѡ снѸ, ѡ стѸомѸ дхѸ, нынѣ ѡ пріснѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвъ, а́мѣнь.

Θψένникъ: Ἰσπόлнимъ оутреннюю мѣтвѸ нѡшѸ гдѣви ѡ прѡчѡѡ. **Тѡже Ѡсмогласника стіхѣры, ѡце нѣсть влчній прѡздникъ.**

Θτίχъ ѡ: Ἰсπόлнихомѡ заѸтра мѣти твоеѡ гдѡ, ѡ возрѡдовахомѡ, ѡ возвесееліхомѡ: во вѣѡ днѡ нѡша возвесееліхомѡ, за днѡ вѡ нѡже смнрѡлѡ ны ѣси, лѣта вѡ нѡже вѡдѣхомѡ слѡѡ. ѡ прізри на рабѡ твоеѡ, ѡ на дѣлѡ твоеѡ, ѡ настѡви сыны ѡшѡ.

Θτίчъ б̄: Ἰ вѸди свѣтлѡсть гдѡ бгѡ нѡшегѡ на нѡсѡ, ѡ дѣлѡ ρδкѡ нѡшихѡ испрѡви на нѡсѡ, ѡ дѣло ρдкѡ нѡшихѡ испрѡви.

Слава, ѡ нынѣ: ѡце ѡматъ.

Тѡже: Блго ѣсть исповѣдатисѡ гдѣви, ѡ пѣти ѡмени твоемѸ, вѡшнѡй: возвѣцѡти заѸтра мѣть твоеѡ, ѡ ѡстинѸ твоеѡ на вѡскѸ нѡцѡ.

ТрисѸѡе. По Ѡче нѡшѡ: **Θψένникъ:** ѡкѡ твоеѡ ѣсть црѣтво: **Тропѡрь днѡ.**

Слава, ѡ нынѣ, бгѡродиченѡ.

Θψένникъ ѣктеніѡ: ПомнѡѸѡ нѡсѡ, вѡже: **ѡ прѡчѡѡ.**

ѡце ѣсть четыредесѡтница:

Блго ѣсть исповѣдатисѡ: **ТрисѸѡе. ѡ по Ѡче нѡшѡ:**
глаголемѡ:

Вѡ храмѣ стѡѡце славы твоеѡ, на нѣсѡ стѡѡти мнѡмѡ, вѡце, двѣрь нѣнаѡ, ѡвѣрзи нѡмѡ двѣри мѣти твоеѡ.

Εἶτα· Κύριε, ἐλέησον (μ').

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό:

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μονὴν (ἢ Ἐκκλησίαν) ταύτην (ἢ τὸν οἶκον τοῦτον) καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶθ' οὕτω ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας γ'. λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ: Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, ὡς δεδήλωται ἐκεῖ. Ἀναστάντες εἶτα ἀρχόμεθα τὴν Α' Ὁραν.

Тѧже, Гдѣ помѣлѣи, м̄.

Слѧва, ѡ нынѣ:

Ѣтнѣишю херувѣм:

Именемъ гдѣнимъ блгословѣ, ѡтче.

Сщѣнникъ:

Сѣи блгословѣнъ хртѡсъ бгъ нашъ, ввсгдѧ, нынѣ ѡ прѣснѡ, ѡ во вѣки вѣкѡвъ, ѧминь.

И мы глаглемъ:

Нѣный црѣю, вѣрѣ ѡтвѣрдѣ, ѧзыки ѡкротѣ, мѣрѣ ѡмѣрѣ, сѣи хрѧмъ сѣи [сѣю ѡбѣтель сѣю] дѡбрѣ сохрани: прѣжде ѡшѣдшыѧ ѡтцы ѡ братѣю нашѣ вх селѣнѣихъ прѣведныхъ ѡчннѣ, ѡ насъ вх покаѣнѣи ѡ ѡсповѣданѣи прѣимнѣ, ѧкѡ блгѣи ѡ чѡловѣколюбѣцъ.

Посѣмъ поклѡны велѣкѣи тѣи, глагѡюще вх нѣхъ на кѡемъждѡ поклѡнѣ мѣтѣ прѣвнагѡ ѡфрѣма: Гдѣ ѡ вѣко живѡтѧ мѡегѡ:

По сѣхъ же ѡ ѡнѣихъ мѧлыхъ, бѣ. Тѧже пѧки ѡнъ поклѡнъ велѣкѣи ѡдѣнъ, глагѡюще ѡ вх нѣмъ прѣдпѣсаннѣю мѣтѣ: ѡ по ѡже вѡстѧтѣи нѧмъ, начинѧетъ прѣдстоѧтель пѣрѡвѣи чѧсъ.